

เอกสารส่งเสริมวิชาการการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย
และประวัติศาสตร์ไทย
สำหรับโรงเรียนในระบบ ประเภทยานาชาติ

หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย
และประวัติศาสตร์ไทย
สำหรับโรงเรียนในระบบ ประเภทยานาชาติ

กลุ่มงานโรงเรียนนโยบายพิเศษ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

หน้า

ความเป็นมาของหลักสูตร.....	๑
วิสัยทัศน์.....	๓
หลักการ.....	๓
วัตถุประสงค์.....	๔
โครงสร้างหลักสูตร.....	๕
ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย	
วัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ.....	๙
การบริหารจัดการหลักสูตร.....	๑๑
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	๑๔
คุณภาพผู้เรียน.....	๑๕
ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	๑๙
กลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย.....	๔๗
มาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ.....	๖๑

หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ของโรงเรียนนานาชาติ

ความเป็นมาของหลักสูตร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

กระทรวงศึกษาธิการโดยคณะกรรมการอำนวยการพัฒนาหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (ในอดีตปี พ.ศ. ๒๕๓๘) ได้กำหนดให้โรงเรียนนานาชาติจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้นักเรียนของโรงเรียน (หนังสือสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่ ศธ ๑๒๐๖/๑๔๑๒๕ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๓) เป็นวิชาบังคับ ๑ คาบ/สัปดาห์ สำหรับนักเรียนเกรด ๑-๘ และเป็นวิชาเลือก สำหรับนักเรียนเกรด ๙-๑๒ โดยใช้สื่อการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ กรณีที่ผู้เรียนย้ายมาจากต่างประเทศเข้าเรียนในเกรด ๙-๑๒ ให้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย ๑ คาบ/สัปดาห์ อย่างน้อย ๒ ปี และกำหนดให้มีการเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย ระดับก่อนประถมศึกษาด้วย สำหรับนักเรียนไทยทุกคนให้เรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย ๕ คาบ/สัปดาห์ กำหนดเวลา ๑ คาบเท่ากับ ๕๐ นาที ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้วางระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานของโรงเรียนเอกชนนานาชาติระดับก่อนประถมศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักสูตร กล่าวคือ โรงเรียนต้องจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยให้นักเรียนของโรงเรียนทุกระดับชั้น นักเรียนต่างชาติกำหนดให้เรียนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชาบังคับ ๑ คาบ/สัปดาห์ สำหรับนักเรียนไทยทุกคนกำหนดให้เรียนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นวิชาบังคับ ๕ คาบ/สัปดาห์ กำหนดเวลา ๑ คาบ เท่ากับ ๕๐ นาที และเพื่อเป็นการตรวจสอบคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวอีกด้วย

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติ และได้มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติให้เหมาะสมกับสถานการณ์และศักยภาพของนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติซึ่งมีความหลากหลายในบริบทไปแล้ว ครั้งแรกเมื่อ ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนร่วมกับสมาคมโรงเรียนนานาชาติแห่งประเทศไทยและโรงเรียนนานาชาติ ได้แต่งตั้งคณะทำงานซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากโรงเรียนนานาชาติจัดทำมาตรฐานการ

เรียนรู้และสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยเพื่อให้โรงเรียนนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และกำหนดให้โรงเรียนทุกประเภทดำเนินการวางระบบและดำเนินการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องทุกปี นอกจากนี้ ยังกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดโรงเรียนติดตามตรวจสอบคุณภาพของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปี และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นต้นสังกัดของโรงเรียนนานาชาติได้กระทำการตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว ซึ่งได้กำหนดให้มีการประเมินการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดด้วย

ปัจจุบันรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายที่จะปลูกฝังให้เยาวชนไทยมีความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์อย่างยั่งยืน ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์ ยึดมั่น ซาบซึ้ง และสามารถสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของไทย มีความรู้และความเข้าใจในประวัติศาสตร์ไทยจนสามารถเชื่อมโยงความรู้ประวัติศาสตร์ไทยมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ของสังคมไทยในปัจจุบันได้อย่างกลมกลืน ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจึงเห็นสมควรจัดให้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติใหม่อีกครั้งหนึ่ง เพื่อจำแนกองค์ประกอบของวิชาให้ชัดเจนสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้เรียนเชิญผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนวิชาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในโรงเรียนนานาชาติซึ่งจัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรต่างประเทศประเภทต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันประชุมปฏิบัติการระหว่างวันที่ ๑๓-๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เป็น “หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ” ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางอย่างสมบูรณ์และโรงเรียนนานาชาตินำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียนได้

คณะทำงานพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรได้ดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ โดยแบ่งเป็น ๒ ส่วนคือ

๑. วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนสัญชาติไทย
๒. วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ

ในส่วนวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ คณะทำงานฯ ได้พิจารณาแล้วพบว่า สาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้มีความครอบคลุมสาระสำคัญที่นักเรียนชาวต่างประเทศควรเรียนรู้ทั้งด้านภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งส่วนของสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องแก้ไขปรับปรุงแต่อย่างใด

ในส่วนองวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนสัญชาติไทยนั้น จากการศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปี ทั้งหมดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ของคณะทำงานฯ พบว่าสาระที่เกี่ยวข้องมีดังนี้คือ

๑. สาระภาษาไทย สาระที่ ๑ การอ่าน สาระที่ ๒ การเขียน สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

๒. สาระสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม สาระที่ ๑ ศาสนา ศีลธรรมจริยธรรม สาระที่ ๒ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม สาระที่ ๔ ประวัติศาสตร์ สาระที่ ๕ ภูมิศาสตร์ ยกเว้นสาระที่ ๓ เศรษฐศาสตร์ วิเคราะห์แล้วพบว่าไม่เกี่ยวข้อง

๓. สาระศิลปะ สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์ สาระที่ ๒ ดนตรี สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

นอกจากนี้คณะทำงานยังได้นำวิชาภาษาไทยและวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนนานาชาติประเภทต่างๆ และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มาใช้ในการสังเคราะห์เพื่อจัดทำหลักสูตรฉบับนี้

คณะทำงานได้แบ่งกลุ่มการทำงานเป็น ๔ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑ พัฒนาหลักการ วัตถุประสงค์ โครงสร้าง การบริหารจัดการ และสาระสำคัญอื่นๆ ของหลักสูตรในภาพรวม

กลุ่มที่ ๒ พัฒนาด้านภาษาไทยระดับการศึกษาปฐมวัยและระดับประถมศึกษา

กลุ่มที่ ๓ พัฒนาด้านภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา

กลุ่มที่ ๔ พัฒนาด้านวัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยระดับการศึกษาปฐมวัย ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เมื่อศึกษาและวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน และตัวชี้วัดชั้นปีแล้ว จึงพิจารณาสังเคราะห์ตัวชี้วัดชั้นปีทุกสาระและปรับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับหลักสูตรและบริบทของโรงเรียนและนักเรียนในโรงเรียนนานาชาติ รวมทั้งได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพิ่มเติม ๑ มาตรฐานในสาระวัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคมไทย หลังจากทีคณะทำงานทั้งสี่กลุ่มได้ปรับปรุงเสร็จแล้วก็ได้นำเสนอที่ประชุมทั้งหมดอีกครั้งหนึ่งเพื่อร่วมกันพิจารณาให้เกิดความสมบูรณ์และสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้ หลังจากจัดทำร่างหลักสูตรเสร็จสิ้น สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจะนำร่างหลักสูตรนี้ไปจัดทำประชาพิจารณ์กับโรงเรียนนานาชาติทุกโรงเรียนเพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะนำเสนอคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพิจารณาให้ความเห็นชอบและเสนอกระทรวงศึกษาธิการเพื่อพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้ในโรงเรียนต่อไป

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ เพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนให้เกิดทักษะการสื่อสารภาษาไทยได้เต็มตามศักยภาพ

สำหรับนักเรียนสัญชาติไทยซึ่งเป็นกำลังสำคัญในอนาคตของชาติ ให้เป็นคนไทยที่ดี เก่ง และมีความสุข และยังคงดำรงความเป็นไทยตามแบบขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม

ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์ สามารถบูรณาการความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาตามหลักสูตรนี้ในการศึกษาต่อและชีวิตประจำวันทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก

สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนั้น มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจและเคารพในวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมเจ้าบ้าน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม และใช้ชีวิตในประเทศไทยได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ มีหลักการสำคัญดังนี้

๑. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมืองไทยที่สมบูรณ์ โดยมีจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายในการพัฒนาเยาวชนไทยในโรงเรียนให้มีความเป็นไทย มีความรู้ ทักษะ และเจตคติแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ

๒. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ปลูกฝังเยาวชนไทยให้รักและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไทยที่มีคุณูปการต่อชาติไทยมาอย่างยาวนาน รักชาติและศาสนาที่ตนนับถือ

๓. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปลูกฝังเยาวชนไทยให้รักเคารพและยึดมั่นบูรพกษัตริย์ไทย และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ในอดีตและความเป็นมาของชาติไทย มีความเข้าใจและภาคภูมิใจในภูมิปัญญาไทย

๔. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่ส่งเสริมให้เยาวชนชาวต่างประเทศได้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง รวมทั้งมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย ประวัติศาสตร์ไทย สถาบันพระมหากษัตริย์ไทย และสามารถสื่อสารด้วยภาษาไทยได้อย่างเหมาะสมตามพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมไทยของแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน

๕ เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างและการจัดการที่ยืดหยุ่นในการกำหนดทั้งด้านสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้และการจัดเวลาที่ใช้สอน และใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นการบูรณาการสาระ และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เป็นไปตามความเหมาะสมกับหลักปรัชญาและบริบทของแต่ละโรงเรียน

๕. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ สร้างนวัตกรรม บูรณาการองค์ความรู้ และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร (ICT) ในการเรียน

วัตถุประสงค์

หลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติมุ่งพัฒนานักเรียนในโรงเรียนนานาชาติดังนี้

๑. นักเรียนสัญชาติไทย

เพื่อให้นักเรียนสัญชาติไทยเป็นผู้มีความเป็นไทย ใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เคารพและยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้ ตระหนักและสืบสานขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมของไทย มีความรับผิดชอบและตระหนักในหน้าที่พลเมืองไทย วิเคราะห์และเข้าใจในสถานการณ์ของประวัติศาสตร์ไทยจึงกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดกับผู้เรียน ดังนี้

๑.๑ มีความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจ และปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของไทยและมีเจตคติที่จะสืบสานต่อไปในอนาคต

๑.๒ มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์

๑.๓ มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีจิตสำนึกในหน้าที่ความเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๔ มีจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีจิตสาธารณะที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมไทยและสังคมโลก

๑.๕ มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนา หรือศาสนา/หลักจริยธรรมที่ตนนับถือ อีกทั้งยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

๒. นักเรียนชาวต่างประเทศ

เพื่อให้นักเรียนชาวต่างประเทศมีความรู้ ความเข้าใจและเคารพในวัฒนธรรมไทย สามารถปฏิบัติตนตามวัฒนธรรมไทย และสื่อสารภาษาไทยได้อย่างเหมาะสม

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติแบ่งเป็น ๒ วิชาย่อยคือ

๑. วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ประกอบด้วยสาระและมาตรฐานระดับความสามารถของนักเรียน คือ
 - ๑) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
 - ๒) กลุ่มสาระวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของนักเรียน
 - ๓) กลุ่มสาระสังคมศึกษาและประวัติศาสตร์ไทย ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับสังคมไทย ภูมิศาสตร์ไทย และประวัติศาสตร์ไทย

มาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาไทย Standards for Thai Competency	
L1.1	<p>นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม</p> <p>Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings and exchange opinions in Thai appropriately.</p>
L1.2	<p>นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมไทย และใช้ภาษาไทยได้ ถูกต้องกับกาลเทศะ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคมไทย</p> <p>Students demonstrate an understanding of the relationship between Thai language and culture, and use Thai appropriately for different occasions both within and beyond the school setting.</p>

มาตรฐานระดับความสามารถทางวัฒนธรรมไทย Standards for Thai Culture Competency	
C1.1	<p>นักเรียนเข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรม ของนักเรียน และนำความรู้ของวัฒนธรรมไทยมาใช้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม</p> <p>Students demonstrate an understanding of the similarities and differences between the Thai culture and the students' cultures and apply themselves appropriately with the Thai cultural practices</p>
C1.2	<p>นักเรียนอธิบายความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสังคม ศิลปวัฒนธรรม วรรณกรรม และ ขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคโดยใช้ภาษาอังกฤษหรือ ภาษาหลักของโรงเรียนเป็นสื่อในการอธิบาย และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยได้อย่างเหมาะสม</p> <p>Students use English or the school primary language to communicate their knowledge and understanding of Thai culture, Thai society, Thai literature, Thai traditional practices in different regions, and participate in Thai cultural activities appropriately.</p>

๑. วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนสัญชาติ

ไทยประกอบด้วยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังแบ่งเป็น ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ

๑) กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยประกอบด้วย

- การอ่าน
- การเขียน
- การฟัง การดู และการพูด
- หลักการใช้ภาษาไทย
- วรรณคดีและวรรณกรรม

๒) กลุ่มสาระการเรียนรู้ วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ประกอบด้วย

- ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม
- ภูมิศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์ไทยและหน้าที่พลเมือง
- ศิลปะไทย วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้คัดเลือกมาตรฐานที่เกี่ยวข้องจากหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพ.ศ. ๒๕๕๑ โดยใช้มาตรฐานการเรียนรู้จาก ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน ๑๖ มาตรฐาน โดยในบางมาตรฐานการเรียนรู้ได้มีการดัดแปลงให้เฉพาะเจาะจงสำหรับวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติ ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
สาระที่ ๑ การอ่าน	
มาตรฐาน ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
สาระที่ ๒ การเขียน	
มาตรฐาน ท ๒.๑	ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ
สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด	
มาตรฐาน ท ๓.๑	สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์
สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย	
มาตรฐาน ท ๔.๑	เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	
สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม	
มาตรฐาน ท ๕.๑	เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	
สาระที่ ๑ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม	
มาตรฐาน ส ๑.๑	รู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญของศาสนา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และครองตนด้วยคุณธรรม และจริยธรรมตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
สาระที่ ๕ ภูมิศาสตร์	
มาตรฐาน ส ๕.๒	เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของประเทศไทยที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์วัฒนธรรม มีจิตสำนึก และมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
สาระที่ ๔ ประวัติศาสตร์	
มาตรฐาน ส ๔.๑	เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ไทย สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระบบ
มาตรฐาน ส ๔.๒	เข้าใจพัฒนาการของชนชาติไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญและสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น
มาตรฐาน ส ๔.๓	เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาไทย มีความรักความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย
สาระที่ ๒ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมไทย และการดำเนินชีวิตในสังคมไทย	
มาตรฐาน ส ๒.๑	เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข
มาตรฐาน ส ๒.๒	เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะไทย	
สาระที่ ๑ ทศศิลป์	
มาตรฐาน ศ ๑.๒	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ไทย ประวัติศาสตร์ไทย และวัฒนธรรมไทย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย และสากล
สาระที่ ๒ ดนตรี	
มาตรฐาน ศ ๒.๒	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีไทย ประวัติศาสตร์ไทย และวัฒนธรรมไทย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย และสากล
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์	
มาตรฐาน ศ ๓.๒	เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ไทย ประวัติศาสตร์ไทย และวัฒนธรรมไทย เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย และสากล

นอกจากนี้ ยังได้มีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เพิ่มเติมสำหรับหลักสูตรนี้โดยเฉพาะดังนี้

สาระ วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคมไทย	
มาตรฐานการเรียนรู้ที่เพิ่มเติม	เข้าใจลักษณะสำคัญของสังคมไทย ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของความเชื่อในสังคมไทย ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มา ความหมาย และความสำคัญของขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยมต่างๆที่ปรากฏในสังคมไทย

ความสัมพันธ์ของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ เพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนให้เกิดทักษะการสื่อสารภาษาไทยได้เต็มตามศักยภาพ

สำหรับนักเรียนสัญชาติไทย ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในอนาคตของชาติให้เป็นคนไทยที่ดี เก่งและมีความสุข รวมถึงดำรงความเป็นไทยตามแบบขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์ สามารถบูรณาการความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการเรียนวิชาตามหลักสูตรนี้กับการศึกษาต่อและชีวิตประจำวันทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก

สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศนั้น มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจและเคารพในวัฒนธรรมไทยซึ่งเป็นวัฒนธรรมเจ้าบ้าน สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม และใช้ชีวิตในประเทศไทยได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

วัตถุประสงค์

๑. มีความเป็นไทย มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ มีความภาคภูมิใจและปฏิบัติตนตามขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของไทยและมีเจตคติที่จะสืบสานต่อไปในอนาคต
๒. มีความรู้ ความสามารถ และทักษะในการสื่อสารและใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการและสถานการณ์
๓. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีจิตสำนึกในหน้าที่ความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
๔. มีจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีจิตสาธารณะที่จะทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมไทยและสังคมโลก
๕. มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพุทธศาสนา หรือศาสนา/หลักจริยธรรมที่ตนนับถือ อีกทั้งยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติแบ่งเป็น ๒ วิชาย่อยคือ

๑. วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ ประกอบด้วย

- ๑) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
- ๒) กลุ่มสาระวัฒนธรรมไทยกับวัฒนธรรมของนักเรียน
- ๓) กลุ่มสาระสังคมศึกษาและประวัติศาสตร์ไทย ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับสังคมไทย ภูมิศาสตร์ไทย และประวัติศาสตร์ไทย

๒. วิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนสัญชาติไทยประกอบด้วย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ

- ๑) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบด้วย
 - การอ่าน
 - การเขียน
 - การฟัง การดู และการพูด
 - หลักการใช้ภาษาไทย
 - วรรณคดีและวรรณกรรม
- ๒) กลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ประกอบด้วย
 - ศาสนา ศีลธรรมและจริยธรรม
 - ภูมิศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์ไทยและหน้าที่พลเมือง
 - ศิลปะไทย วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้คัดเลือกมาตรฐานที่เกี่ยวข้องจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยใช้มาตรฐานการเรียนรู้จาก ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน ๑๖ มาตรฐาน โดยในบางมาตรฐานการเรียนรู้ได้มีการดัดแปลงให้เฉพาะเจาะจงสำหรับวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยสำหรับโรงเรียนนานาชาติ

การบริหารจัดการหลักสูตร

การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษา บริหารโดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีส่วนร่วมคิด ร่วมทำทุกขั้นตอน โดยดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

๑. การเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากร และข้อมูลสารสนเทศ

๑.๑ สร้างความตระหนักแก่คณะผู้บริหารและครูในโรงเรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การประชุมสร้างความเข้าใจการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนตามหลักปรัชญาและบริบทของโรงเรียน

๑.๒ แต่งตั้งคณะบุคคลบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของหลักสูตร

๑.๓ จัดทำสาระการเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ตามหลักสูตรนี้และสอดคล้องกับปรัชญาและบริบทของโรงเรียน

๑.๔ พัฒนาครูไทยในโรงเรียนทุกคน โดยการศึกษาเอกสาร การส่งเข้าประชุมอบรมการจัดทำสาระหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทยที่หน่วยราชการหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องจัดขึ้น

๑.๕ สำรวจข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเพื่อทราบข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็น และความต้องการพัฒนาการศึกษาตามหลักสูตรนี้

๒. การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทย และประวัติศาสตร์ไทย

๒.๑ ประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของโรงเรียน ระดมความคิดเห็นช่วยกันจัดทำวิสัยทัศน์ ภารกิจ จุดมุ่งหมาย คุณลักษณะที่พึงประสงค์ โครงสร้างกิจกรรมพัฒนาส่งเสริมผู้เรียน สัดส่วนเวลาเรียน

๒.๒ จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญาและบริบทของโรงเรียนรวมทั้งจัดทำหน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ ของแต่ละสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรนี้

๓. การนำหลักสูตรไปใช้

โรงเรียนควรทำความเข้าใจกับคณะครูไทยในโรงเรียนในเรื่องการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การใช้สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน และภูมิปัญญาท้องถิ่น การสร้างบรรยากาศในโรงเรียนให้เอื้อต่อการเรียนรู้วิชานี้

การนำหลักสูตรวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยในโรงเรียนนานาชาติ ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางไปพัฒนาเป็นหลักสูตรระดับสถานศึกษาโรงเรียนควรดำเนินการตามแนวทางดังนี้

๑) การใช้ตัวชี้วัดของแต่ละระดับชั้นตั้งแต่ชั้นก่อนประถมศึกษา ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เป็นตัวบ่งชี้สำหรับการจัดการเรียนรู้ให้แก่แก่นักเรียนสัญชาติไทยที่เติบโตในประเทศไทยโดยใช้ภาษาไทย เป็นภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ อย่างไรก็ตาม บริบทของโรงเรียนนานาชาติแต่ละแห่งย่อมมีนักเรียน หลากหลายกลุ่มและหลากหลายพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรม กล่าวคือ นักเรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็น ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ นักเรียนที่มีบิดาหรือมารดาเป็นชาวต่างประเทศและใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่ สอง และนักเรียนที่ใช้ภาษาอื่นที่บ้านและใช้ภาษาไทยเฉพาะในโรงเรียนหรือเมื่อติดต่อสื่อสารกับคนไทย ตลอดจนนักเรียนที่ถือสัญชาติไทยแต่เติบโตในต่างประเทศ เป็นต้น ดังนั้น โรงเรียนจึงควรวางแผนการ สอนให้เหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีพื้นฐานที่แตกต่างกันโดยเลือกตัวชี้วัดซึ่งเป็นวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่ม ทั้งนี้โดยไม่ยึดติดกับคำว่า “ประถมศึกษา” หรือ “มัธยมศึกษา” **แต่ กำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละกลุ่มเป็นสำคัญ**

๒) การจัดการเรียนรู้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรวิชา ภาษาไทยวัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยนี้โรงเรียนสมควรดำเนินการด้วยวิธีการที่หลากหลายแบบ บูรณาการสาระร่วมกันให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้เช่น

๒.๑) การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนตามเวลาเรียนปกติ

๒.๒) การจัดกิจกรรมเสริมในลักษณะ ชมรม ชุมนุมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ฯลฯ ก่อน - หลังเลิกเรียน หรือในวันหยุด

๒.๓) การจัดการเรียนการสอนนอกชั้นเรียนไทยโดยการบูรณาการเข้าใน กิจกรรมสำคัญของโรงเรียน เช่นบูรณาการเข้าในกิจกรรมประชุมนักเรียน(Assembly) งานเทศกาลสำคัญ ทัศนศึกษา ฯลฯ ตลอดจนการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้หรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น วิชาศิลปะ เป็นต้น

ทั้งนี้ ทุกวิธีการตาม ข้อ ๒.๑ - ๒.๓ต้องมีการประเมินผลกิจกรรมนั้นๆ ตามวัตถุประสงค์และ ตัวชี้วัดให้ครบถ้วนด้วย

กระบวนการจัดการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนา ความรู้ความสามารถทางภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยนั้น โรงเรียนควรกระตุ้น ครูผู้สอนให้ใช้ประโยชน์จากวิทยาการทางการสอน ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยา พัฒนาการทางภาษา และจิตวิทยาการอ่าน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้และวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละเรื่อง

ครูผู้สอนควรเลือกใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมสอดคล้องกับหน่วย การเรียนรู้และเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องตามความเหมาะสมดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๑) การเรียนรู้แบบตั้งคำถาม เพื่อให้นักเรียนสนองตอบต่อสิ่งเร้าที่ครูกำหนด พัฒนาความคิด มีความช่างสังเกต รู้จักคิดตั้งคำถาม สามารถตั้งสมมติฐานและคาดคะเนคำตอบได้

(๒) การเรียนรู้เพื่อแสวงหาสารสนเทศ กระตุ้นให้นักเรียนสืบค้นข้อมูล ออกแบบ การทดลอง วางแผนการทำงาน สามารถรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ และนำไปใช้ประโยชน์เป็น องค์ความรู้ได้

(๓) การเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะสามารถพัฒนาเทคนิคการนำเสนอ ข้อมูลต่อเพื่อนในชั้นเรียน ฝึกฝนทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับข้อมูลที่มี อยู่และวัยของผู้เรียน สามารถสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนรู้ พัฒนาทักษะการพูดและการเขียนและทักษะ การนำเสนอข้อมูล

(๔) การเรียนรู้เพื่อตอบสนองสังคม ครูจะสามารถสร้างนักเรียนให้มีจิตสำนึกความ เป็นพลเมืองไทยและพลโลก เรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและเป็นธรรมในสังคมพหุ วัฒนธรรม มีจิตสาธารณะที่จะช่วยเหลือสังคม สามารถวิเคราะห์ปัญหาและแก้ไขได้อย่างตรงประเด็น และ สร้างสังคมให้มีสันติสุขที่ยั่งยืน

๓) การประเมินผลการเรียนรู้โรงเรียนควรประเมินผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การ เรียนรู้ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย และเป็นระบบอย่างสม่ำเสมอ ควรมีการเก็บ หลักฐานการเรียนรู้ โดยเฉพาะผลงานของนักเรียนเพื่อเป็นการติดตามพัฒนาการของนักเรียนตามตัวชี้วัด ที่กำหนดอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร

ลักษณะของการวัดและประเมินผลมีตัวอย่างที่สามารถดำเนินการตามความ เหมาะสม ดังนี้

(๑) การวัดและประเมินผลก่อนการเรียนการสอน

(๒) การวัดและประเมินผลระหว่างการเรียนการสอน

- ความก้าวหน้าในการเรียน

- วัดเพื่อวินิจฉัย

(๓) การวัดและประเมินผลหลังการเรียนการสอน

(๔) ประเมินพัฒนาการของนักเรียนรายบุคคลตามตัวชี้วัดที่กำหนด

โรงเรียนควรมีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นักเรียน ผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร ให้ทราบถึงผลการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อการส่งเสริมการพัฒนานักเรียน ทั้งนี้โดยใช้รูปแบบของการติดต่อสื่อสารและการรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามที่โรงเรียนกำหนด และควรให้สอดคล้องกับการรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนในวิชาอื่นๆในระดับหรือช่วงชั้นเดียวกัน

๔. การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร

โรงเรียนควรกำหนดแผนการนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรไว้เป็นระยะเพื่อให้การบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาเป็นไปตามทิศทางและเป้าหมายที่วางไว้อย่างแท้จริง นอกจากนี้ทุกปีการศึกษาโรงเรียนควรดำเนินการประเมินผลการใช้หลักสูตรสถานศึกษาด้วยวิธีการที่เป็นระบบเพื่อจะได้ทราบปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการใช้หลักสูตร รวมทั้งความต้องการและข้อเสนอแนะของนักเรียน ครู ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันตลอดเวลา

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสาน ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑: ๓๗)

นักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติซึ่งเป็นพลเมืองของประเทศไทยจึงควรศึกษาหาความรู้ เข้าใจ และมีทักษะการใช้ภาษาไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติอย่างถูกต้อง สามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันและเพื่อการศึกษาต่ออย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังจำเป็นที่จะต้องศึกษา แสดงออก เผยแพร่ และสืบสานความงดงามของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยผ่านภาษาไทย

สาระสำคัญ

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยได้กำหนดสาระต่างๆ ไว้ ดังนี้

ตอนที่ ๑ การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ ๒ การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

ตอนที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

ตอนที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

ตอนที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลินการเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทยซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีเรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

คุณภาพผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จบระดับการศึกษาปฐมวัย นักเรียนสามารถ

- เล่าประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเรื่องที่หลากหลาย เช่น เรื่องสั้นๆ นิทานประกอบรูปภาพ เพลงเด็ก เพลงดอกสร้อย และเพลงกล่อมเด็กด้วยตนเอง หรืออ่านร่วมกับผู้ใหญ่ สามารถอ่านรูป บอกเสียงของพยัญชนะ อ่านเลขไทย ๑ ถึง ๑๐ อ่านคำที่พบบ่อย อ่านรูปและบอกเสียงพยัญชนะต้นส่วนใหญ่ และบอกความหมายของคำสัญลักษณ์สำคัญๆ ที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน และมีนิสัยรักการอ่าน
- เขียนตัวอักษร ชื่อตนเอง ตัวเลขไทย ๑ ถึง ๑๐ คำที่พบในชีวิตประจำวัน เขียนคำโดยการจำทั้งคำหรือการพยายามใช้หลักการประสมคำแม้จะไม่ถูกต้องตามอักขรวิธี
- สื่อสารเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว บอกวัน เวลา บอกลักษณะอากาศประจำวัน สี รูปร่าง และขนาดของวัตถุต่างๆ สามารถปฏิบัติตามคำสั่ง กล่าวขอบคุณ ขอโทษ พูดปฏิเสธ และพูดชักชวนสามารถใช้คำในบทเรียน มาเล่าเรื่องที่เป็นความรู้ และความบันเทิงที่เหมาะสมกับวัย เช่น พูดเล่าเรื่องสำหรับเด็ก นิทาน และการ์ตูน โดยใช้วิธีการเล่าแบบง่ายๆ ตลอดจนมีมารยาทในการฟัง ดู และพูดที่เหมาะสม
- รู้จักพยัญชนะ สระเดี่ยวเสียงยาว การสะกดคำ การแจกลูกคำ การอ่านประสมคำสระเดี่ยวเสียงยาว คำคล้องจอง ๑ พยางค์ เพลงเด็ก และนิทาน

จบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนสามารถ

การอ่าน

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง อธิบายความหมายของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำคำอธิบายในคู่มือเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง รวมทั้งจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปพัฒนาตนเอง มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่านและเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

การเขียน

มีทักษะในการคัดลายมือ และเขียนด้วยลายมือที่เหมาะสมตามสถานการณ์และวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร เขียนสะกดคำแต่งประโยค และเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด เพื่อพัฒนางานเขียน ย่อความเรื่องสั้นๆ เขียนความเรียง จดหมาย ไปรษณียบัตร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ กรอกแบบรายการต่างๆ บทบาทสมมุติ บทสัมภาษณ์

เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทและนิสัยรักการเขียนโดยเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น

การฟัง การดูและการพูด

พูดแสดงความรู้ ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดูตั้งคำถาม ตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู จากสื่อสารสนเทศต่างๆอย่างมีเหตุผล พูดตามลำดับขั้นตอนในโอกาสต่างๆ ด้วยภาษาที่ถูกต้องและเหมาะสม พูดนำเสนอผลงาน พูดรายงานประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

หลักการใช้ภาษาไทย

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ คำคล้องจอง สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ชนิดของประโยค ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้อง การใช้พจนานุกรมบอกความหมายของคำราชาศัพท์ และใช้คำตามระดับภาษาได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรองได้ประเภทกลอนสี่และกลอนสุภาพ

วรรณคดีและวรรณกรรม

เข้าใจและเห็นคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่ารู้จักบทอาขยานและนิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้าน ประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับวัยและบริบท นำข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดได้

จกระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ นักเรียนสามารถ

การอ่าน

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องตามประเภทของฉันทลักษณ์ ถูกวรรคตอนและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน จับใจความสำคัญและระบุค่าและข้อความที่มีความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินเรื่องและความถูกต้องของข้อมูลที่อ่านเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ดีขึ้น วิเคราะห์ความสมเหตุสมผล การลำดับความและความเป็นไปได้ของเรื่องที่อ่าน อ่านเรื่องแล้วนำเสนอความคิดในรูปแบบต่างๆ ดีความและประเมินคุณค่าและแนวคิด ที่ได้จากงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน

การเขียน

เขียนสื่อสารด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนเหมาะสมกับสถานการณ์และวัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสาร เขียนข้อความโดยใช้ถ้อยคำได้ถูกต้องตามระดับภาษา วางแผนการเขียนโดยใช้กลวิธีในการเขียนแต่ละประเภท เขียนอธิบายชี้แจง แสดงความคิดเห็นและโต้แย้ง อย่างมีเหตุผลอย่างมีลำดับขั้นตอน มีความสอดคล้องกันตลอดทั้งงานเขียนเขียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้งในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผลประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเองมีมารยาทและนิสัยรักการเขียน

การฟัง และการดู

บันทึกจากการดูและฟัง สรุปเนื้อหา/เหตุการณ์สำคัญจากการดูและฟัง ถ่ายทอดเนื้อหาในระดับตรงไปตรงมาได้ ตีความและหาความหมายโดยนัย แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่ได้ฟัง/ดู วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล มีมารยาทในการฟังและดู

การพูด

ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อวิเคราะห์ ยกตัวอย่าง สรุป และประเมินและเลือกทางเลือกเลือกเรื่องที่พูดเหมาะสมโดยมีวัตถุประสงค์ รูปแบบ และกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียงและท่าทางประกอบอย่างมีประสิทธิภาพ และเนื้อหาสาระชัดเจนลำดับความคิดในการพูดชัดเจนใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสมนำเสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการพูด

หลักการใช้ภาษาไทย

เข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ และรูปแบบประโยคประเภทต่างๆ โดยใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม จำแนกระดับภาษาที่เหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะและบุคคล วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อต่างๆ

วรรณคดีและวรรณกรรม

สรุปเนื้อหาวรรณคดีวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์วิจารณ์ และประเมินค่าวรรณคดี แลวรรณกรรมตามหลักการวิเคราะห์เบื้องต้นสรุปความรู้ข้อคิดและคุณค่าจากการอ่าน เพื่อประยุกต์ใช้ในชีวิตรจริงนำข้อความที่มีคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมที่สนใจมาใช้อ้างอิง มีความเพลิดเพลินและมีแรงบันดาลใจที่จะอ่านเพิ่มเติม

จกระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ นักเรียนสามารถ

การอ่าน

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ไพเราะตามประเภทของฉันทลักษณ์ อักษรวิธีจังหวะ อารมณ์ ท่าทาง รู้และพยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองจับใจความความสำคัญตาม ความหมายโดยตรงและโดยนัยแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วิจารณ์ ประเมินค่าความน่าเชื่อถือ เปรียบเทียบจากสื่อต่างๆและนำไปใช้ได้สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ มาพัฒนา ตน พัฒนาการเรียนและพัฒนาความรู้ทางอาชีพมีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน

การเขียน

เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายชัดเจนในเวลาที่กำหนดวางแผนและดำเนินการตาม กระบวนการรวมทั้ง วางแผนการเขียนโดยใช้กลวิธีในการเขียนแต่ละประเภท ผลงานเขียนอย่างมีลำดับขั้นตอนสอดคล้องทั้ง ชิ้นงานเขียนวิเคราะห์วิจารณ์ และแสดงความรู้ ความคิดเห็นเพิ่มเติม หรือโต้แย้งกับ ในเรื่องต่างๆอย่างมี เหตุผลประเมินงานเขียนของผู้อื่น แล้วนำมาพัฒนางานเขียนของตนเองผลิตชิ้นงานตามหลักการเขียนเชิง วิชาการ และใช้ข้อมูลสารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้องมีมารยาทและนิสัยรักการเขียน

การฟัง และการดู

สรุปและถ่ายทอด เนื้อหา/เหตุการณ์สำคัญจากการฟังและดู ดีความและหาความหมายโดยนัย วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผลมีวิจารณ์ญาณในการ เลือกรื่องที่ฟังและดูประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มี มารยาทในการฟังและดู

การพูด

ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อประยุกต์ให้สร้างคิดค้นสิ่งใหม่ เลือกรื่องที่พูดเหมาะสมโดยมี วัตถุประสงค์และเนื้อหาสาระชัดเจน ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอ เหมาะสม พูดได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ รูปแบบและกลุ่มเป้าหมายโดยใช้น้ำเสียงและท่าทางประกอบ อย่างมีประสิทธิภาพ นำเสนอเนื้อหาอย่างสร้างสรรค์ แสดงทัศนะของตนเองที่เกิดจากการวิเคราะห์และ/ หรือ สังเคราะห์ข้อมูล ใช้สำนวนภาษาและโวหารได้อย่างเหมาะสม ใช้ลีลาการพูดน่าสนใจ ใช้ระดับ ภาษาได้เหมาะสมกับรูปแบบการพูดมีมารยาทในการพูด

หลักการใช้ภาษา

อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา วิเคราะห์อิทธิพลของ ภาษาต่างประเทศที่ปรากฏในภาษาไทย ใช้ภาษาเหมาะสมกับโอกาส กาลเทศะและบุคคล รวมทั้งคำราชา ศัพท์อย่างเหมาะสมวิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อต่างๆ

วรรณคดีและวรรณกรรม

วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วิเคราะห์ข้อคิดจาก วรรณคดี และวรรณกรรม เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของ วรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดี เชื่อมโยงกับการเรียนทางประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีตสังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและ วรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริงมีความเพลิดเพลินและมีแรงบันดาลใจที่จะอ่านเพิ่มเติม

ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ ๑ การอ่าน

มาตรฐาน ท ๑.๑ ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ระดับการศึกษาปฐมวัย

ประเภทของสิ่งที่อ่าน(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านสื่อในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

ภาพประกอบข้อความ การ์ตูนประกอบเรื่องสั้นๆ นิทานประกอบภาพ องค์ประกอบของหนังสือ พยัญชนะต้นและสระของคำที่คุ้นเคย สัญลักษณ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน อ่านเลขไทย

อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓
๑.มีประสบการณ์การอ่านร่วมกับผู้ใหญ่ ๒.เล่าเรื่องจากภาพ ๓.อ่านรูปและบอกเสียงพยัญชนะบางตัว พร้อมภาพประกอบ ๔.เริ่มบอกความเหมือนและความต่างของเสียงเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรเดี่ยวบางตัว และสระเดี่ยวบางเสียง ของคำที่ได้ยิน	๑. มีประสบการณ์การอ่านร่วมกับผู้ใหญ่ ๒. เล่าเรื่องจากภาพ ๓.บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน ๔.บอกความเหมือนและความต่างของเสียงพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรเดี่ยว และเสียงสระเดี่ยว ของคำที่ได้ยิน ๕. อ่านรูปและบอกเสียงของพยัญชนะต้นที่คุ้นเคย ๖.อ่านเลขไทย	๑.มีประสบการณ์การอ่านร่วมกับผู้ใหญ่หรือเพื่อน ๒.เล่าเรื่องจากภาพในหนังสือตามความสนใจ ๓.บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน ๔. บอกความเหมือนและความต่างของเสียงพยัญชนะต้น เสียงสระ เสียงตัวสะกด หรือ เสียงวรรณยุกต์ของคำต่างๆที่ได้ยิน ๕.อ่านรูปและบอกเสียงของพยัญชนะต้นส่วนใหญ่ ๖. อ่านคำที่พบบ่อย ๗.อ่านเลขไทย

ระดับประถมศึกษา

ประเภทของสิ่งที่อ่าน (ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านสื่อในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

- คำ คำคล้องจองสำนวนโวหาร
- คำที่พบบ่อย(high frequency words / sight words)
(เสนอแนะให้อ่านคำที่พบบ่อยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๕๐ คำขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐๐ คำขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๒๐๐ คำขึ้นไป)
- ประโยคคำสั่ง ข้อแนะนำข้อความ ข่าว ประกาศ สื่อโฆษณา
- ปฏิทิน
- เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญแผนผัง แผนที่ และแผนภูมิที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน
- ร้อยแก้วร้อยกรองนิทาน เรื่องสั้นๆบทความจากสื่อสารสนเทศ หนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ
- หนังสือตามความสนใจที่เหมาะสมกับวัย หนังสือสำหรับเด็กและเยาวชน หรือ วรรณกรรมเยาวชนที่ได้รับรางวัลหรือได้รับการเสนอแนะจากองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
(เสนอแนะให้อ่านหนังสือระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ จำนวน ๕ เรื่องขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๑๐ เรื่องขึ้นไป ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๑๕ เรื่องขึ้นไป)

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. การอ่านออกเสียง					
๑.อ่านออกเสียงคำโดยใช้หลักการประสมคำและการจำรูปคำ	๑.อ่านออกเสียงคำที่ไม่คุ้นเคยโดยใช้หลักการประสมคำร่วมกับการจำรูปคำ และประโยคหรือข้อความสั้นๆ ได้	๑.อ่านออกเสียงเรื่องสั้นๆและบทร้อยกรองง่ายๆได้ถูกต้องและคล่องแคล่ว	๑. อ่านออกเสียง บทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	๑.อ่านออกเสียงและอธิบายความหมายคำประโยคบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	๑. อ่านออกเสียงและอธิบายความหมายของคำประโยคข้อความที่เป็นโวหารบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง
๒. การอ่านจับใจความ					

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๒.บอกความหมายของคำ คล้องจองและข้อความสั้นๆ	๒.อธิบายความหมายของ คำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง	๒.อธิบายความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง	๒.อธิบายความหมายของคำประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน	๒.อ่านเรื่องสั้นๆอย่างหลากหลาย แล้วถาม/ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๒. อ่านเรื่องสั้นๆอย่างหลากหลาย แล้วถาม/ตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
๓.ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๓. ตั้งคำถาม/ตอบคำถามสรุปใจความสำคัญ	๓.ตั้งคำถาม/ตอบคำถามเชิงเหตุผล ลำดับ คาดคะเน เหตุการณ์สรุปความรู้	๓. อ่านเรื่องสั้นๆตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน		
๓. การมีปฏิสัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน เช่น การแสดงความคิดเห็น การนำไปใช้ การวิเคราะห์ ฯลฯ					
๔. บอกความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ฯลฯ เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๔. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๔. แสดงความคิดเห็นโดยให้เหตุผล ประกอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	๕. ระบุข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๓. วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	๓. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน
		๕.อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่ง			

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
		หรือข้อแนะนำ			
๔. การมีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน					
๕. มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	๕. มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	๖. มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	๖. มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	๔. มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน	๔. มีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน

ระดับมัธยมศึกษา

<p>ประเภทของสิ่งที่อ่าน (ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านสื่อในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น ทั้งนี้ควรให้ครอบคลุมทั้งบทร้อยแก้วและร้อยกรอง)</p> <p>บันเทิงคดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - เรื่องสั้น นวนิยาย - นิทานชาดก วรรณกรรมพื้นบ้าน - วรรณคดี วรรณกรรม - บทละคร บทสนทนา - บทเพลง - งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ - โวหารประเภทต่าง ๆ <p>สารคดี</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทความ - บทสัมภาษณ์ ปาฐกถา - บทโฆษณา คำขวัญ - ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บันทึก เรียงความ ย่อความ รายงาน รายงานศึกษาค้นคว้า จดหมายประเภทต่าง ๆ - คู่มือแนะนำ สื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์ - งานเขียนโน้มน้าวใจ - รายการแบบฟอร์ม แบบสอบถามต่าง ๆ - บทวิเคราะห์วิจารณ์ - ข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่าง ๆ

ประเภทของสิ่งที่อ่าน (ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านสื่อในรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น ทั้งนี้ควรให้ครอบคลุมทั้งบทร้อยแก้วและร้อยกรอง)

- อັตชีวประวัติ ชีวประวัติ
- บรรณานุกรม
- ผังความคิด

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑. การอ่านออกเสียง					
๑.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ตามประเภทของฉันทลักษณ์และถูกวรรคตอน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและร้อยกรองได้ถูกต้องตามประเภทของฉันทลักษณ์และถูกวรรคตอน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้องตามประเภทของฉันทลักษณ์ถูกวรรคตอนและเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๑.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้องไพเราะตามประเภทของฉันทลักษณ์และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน	๑. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ไพเราะตามประเภทของฉันทลักษณ์ อักษรวิธี จังหวะ อารมณ์ และทำทาง	๑.อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ไพเราะตามประเภทของฉันทลักษณ์ อักษรวิธี จังหวะ อารมณ์ ทำทาง รู้และพยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง
๒. การอ่านจับใจความ					
๒.จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน	๒.จับใจความสำคัญสรุปความและอธิบายรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน	๒.จับใจความสำคัญตามความหมายโดยตรงและบอกรายละเอียดของข้อมูลที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน ๓. ระบุคำและ	๒. จับใจความสำคัญตามความหมายโดยตรงและโดยนัย	๒. จับใจความสำคัญตามความหมายโดยตรงและโดยนัย ๓. ระบุจุดประสงค์ของงานที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ	๒. จับใจความสำคัญตามความหมายโดยตรงและโดยนัย ๓. ระบุจุดประสงค์ของงานที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		ข้อความที่มี ความหมาย โดยตรง และ ความหมาย โดยนัย			
๓. การมีปฏิสัมพันธ์จากเรื่องที้อ่าน เช่น แสดงความคิดเห็น นำไปใช้ วิจาร์ณ ประเมินค่า ฯลฯ					
๓. ระบุเหตุ และผล ข้อเท็จจริง กับข้อคิดเห็น จากเรื่องที้อ่าน	๓. วิเคราะห์ และจำแนก ข้อเท็จจริง ข้อมูล สนับสนุน และ ข้อคิดเห็น จากบทความ ที้อ่าน	๔. วิเคราะห์ วิจาร์ณ และ ประเมินเรื่อง และความ ถูกต้องของ ข้อมูลที้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจได้ดีขึ้น	๓. ตีความ แปลความ และขยาย ความจาก เรื่องที้อ่าน	๔. วิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดง ความคิดเห็น โต้แย้งเกี่ยวกับ เรื่องที้อ่าน	๔. แสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์วิจาร์ณ ประเมินค่า ความน่าเชื่อถือ
๔. ระบุ ข้อสังเกต ถึงความ สมเหตุสมผล ของงานเขียน	๔. ระบุ ข้อสังเกต การชวนเชื่อ การโน้มน้าว หรือความ สมเหตุสมผล ของงานเขียน	๕. วิจาร์ณ ความ สมเหตุสมผล การลำดับความ และความเป็นไป ได้ของเรื่องที้อ่าน	๔. แสดงความ คิดเห็น วิเคราะห์ ประเมินค่า ความ น่าเชื่อถือ ของข้อมูล เปรียบเทียบ จากสื่อต่างๆ	๕. ประเมินค่า ความน่าเชื่อถือ และเสนอ ความคิดใหม่ อย่างมีเหตุผล	๕. เปรียบเทียบจาก สื่อต่างๆ และนำไปใช้ได้ ๕. สังเคราะห์ ความรู้จากการ อ่านสื่อและ แหล่งเรียนรู้ ต่างๆ มาพัฒนา ตน พัฒนาการ เรียนและพัฒนา ความรู้ทาง อาชีพ
๕. นำความรู้ จากการอ่านมา พัฒนาตน	๕. อภิปราย แสดงความ คิดเห็นและข้อ โต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่อง ที้อ่าน	๖. อ่านเรื่อง แล้วนำเสนอ ความคิดใน รูปแบบต่าง ๆ	๕. วิเคราะห์ เพื่อแสดง ความคิดเห็น โต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่อง ที้อ่าน	๕. คาดคะเน เหตุการณ์จาก เรื่องที้อ่านและ ประเมินค่า เพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ ในการพัฒนา ตนเองและ สังคม	
	๖. อ่านและ ประเมิน คุณค่าหรือ	๗. ตีความและ ประเมินคุณค่า และแนวคิดที่ ได้จากงาน เขียน อย่าง			

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
	แนวคิดที่ได้ จากการอ่าน เพื่อนำไปใช้ ในการดำเนิน ชีวิต	หลากหลาย เพื่อนำไปใช้ ในการดำเนิน ชีวิต			
๔. การมีมารยาทและนิสัยรักการอ่าน					
๖.มีมารยาทและ นิสัยรักการอ่าน	๗.มีมารยาท และนิสัยรัก การอ่าน	๘.มีมารยาท และนิสัยรัก การอ่าน	๖.มีมารยาท และนิสัยรัก การอ่าน	๖.มีมารยาท และนิสัยรักการ อ่าน	๖.มีมารยาท และนิสัยรักการ อ่าน

สาระที่ ๒ การเขียน

มาตรฐาน ท ๒.๑ ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับการศึกษาปฐมวัย

ประเภทของสิ่งที่เขียน(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเขียนรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

การเขียนตัวอักษรตามรอยประ ตัวอักษร ชื่อตนเอง ตัวเลขไทย คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คำในบทเรียน ประโยคสั้น ๆ

อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓
๑.เขียนตัวอักษรตามรอยประ	๑.เขียนตัวอักษร ๒.เขียนชื่อตนเอง ๓.เขียนเลขไทย	๑.เขียนคัดลอกคำ ประโยคที่พบในชีวิตประจำวัน ๒. เขียนคำโดยการจำทั้งคำหรือการพยายามใช้หลักการประสมคำแม้จะไม่ถูกต้องตามอักษรวิธี ๓.เขียนชื่อตนเอง ๔.เขียนเลขไทย

ระดับประถมศึกษา

ประเภทของสิ่งที่เขียน (ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเขียนรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

- คำที่พบบ่อย คำพื้นฐานในบทเรียน คำคล้องจอง
- ประโยคต่าง ๆ ข้อความ ประกาศ คำสอน
- คำขวัญ คำอวยพร คำแนะนำตนเอง คำอธิบายแสดงขั้นตอน แผนภาพความคิด
- จดหมายประเภทต่าง ๆ ไปรษณียบัตร การเขียนบนสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- บันทึก บันทึกประจำวัน ความเรียง การสรุปความ ย่อความเรื่องสั้น รายงาน แบบฟอร์มต่างๆ
- การเล่าเรื่องจากประสบการณ์ นิทานหรือเรื่องจากจินตนาการ
- การบรรยายคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่หรือเหตุการณ์ การแสดงความรู้สึกนึกคิด การแสดงความคิดเห็นเห็นอย่างง่าย ๆ
- บทสนทนา บทบาทสมมุติ บทสัมภาษณ์อย่างง่าย ๆ

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. การเขียนด้วยลายมือที่เหมาะสม					
๑. คัดลายมือ ตัวบรรจง อย่างถูกต้อง ตามอักขรวิธี	๑. คัดลายมือ ตัวบรรจงอย่าง ถูกต้องตาม อักขรวิธี	๑. คัดลายมือ ตัวบรรจงอย่าง ถูกต้องตาม อักขรวิธี	๑. เขียนด้วย ลายมือที่ เหมาะสม กับสถานการณ์ และ วัตถุประสงค์ เพื่อการสื่อสาร	๑. เขียนด้วย ลายมือที่ เหมาะสม กับสถานการณ์ และ วัตถุประสงค์ เพื่อการสื่อสาร	๑. เขียนด้วย ลายมือที่ เหมาะสม กับ สถานการณ์ และ วัตถุประสงค์ เพื่อการสื่อสาร
๒. การเขียนเพื่อสื่อความคิดตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ตามแผนที่วางไว้					
๒. เขียน สื่อสาร ด้วยคำและ ประโยคง่ายๆ ที่ตนคุ้นเคย๓. ใช้คำศัพท์ ง่ายๆ และ เลือกใช้คำที่ ตนชอบใช้ เวลาพูด แม้จะ ไม่ใช่คำที่ เหมาะกับเรื่อง นั้น	๒. เขียนเล่า สั้นๆ โดยมี รายละเอียด สนับสนุน ๓. เริ่มลองใช้ คำใหม่ๆ แม้ จะไม่ค่อย เหมาะกับเรื่อง นั้น และเริ่มใช้ คำนาม คำกริยา ที่ หลากหลาย ขึ้น และใช้คำ วิเศษณ์เพื่อ ขยายความ	๒. เขียนเล่า เรื่องหรือ บรรยาย เกี่ยวกับสิ่งใด สิ่งหนึ่งได้อย่าง ชัดเจน ๓. ใช้คำนาม คำกริยา และ คำวิเศษณ์ที่ หลากหลาย	๒. เขียน แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพ ความคิดเพื่อใช้ พัฒนางานเขียน ๓. เขียนเล่า บรรยาย หรือ แสดงความ คิดเห็นโดย ความคิดหลัก และ รายละเอียด สนับสนุน ๔. ใช้คำศัพท์ที่ หลากหลายและ เริ่มใช้คำชนิด ต่างๆ เพื่อให้ ประโยค น่าสนใจและมี	๒. เขียน แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพ ความคิดเพื่อใช้ พัฒนางานเขียน ๓. เขียน บรรยาย แสดง ความคิดเห็น หรือ โน้มน้าว ตามความหมาย โดยตรงโดยใช้ ย่อหน้าและมี ข้อความ ที่สัมพันธ์กันใน แต่ละย่อหน้า ๔. ใช้คำศัพท์ที่ หลากหลาย และคำชนิด ต่างๆ อย่าง สม่ำเสมอเพื่อให้	๒. เขียน แผนภาพ โครงเรื่อง และแผนภาพ ความคิดเพื่อ ใช้พัฒนา งานเขียน ๓. เขียน บรรยาย แสดง ความคิดเห็น หรือ โน้มน้าว ตาม ความหมาย โดยตรงโดยมี ลำดับความคิด ที่ต่อเนื่อง กันระหว่างย่อ หน้า ๔. เริ่มใช้ คำศัพท์ที่เป็น ภาษาเขียนแม้

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
			ความหมาย ชัดเจนยิ่งขึ้นแม้ บางครั้งยังไม่ ถูกต้องนัก	ประโยค น่าสนใจและมี ความหมาย ชัดเจนยิ่งขึ้น	จะยังไม่ค่อย เหมาะสมนัก และเริ่มใช้ สำนวนในงาน เขียนเพื่อช่วย ให้น่าสนใจ ยิ่งขึ้น แม้ บางครั้งยังไม่ ค่อยถูกต้อง
๓. การปรับปรุงงานเขียนของตนเอง					
		๔.ตรวจแก้ไข งานเขียนของ ตนเองให้สะกด ถูกต้อง	๕. ตรวจแก้ไข งานเขียนของ ตนเองให้สะกด ถูกต้อง	๕. อ่านงาน เขียนของ เพื่อนแล้วนำ ความคิดที่ได้มา ปรับปรุง งานเขียนของ ตนเอง	๕.อ่านงาน เขียนของ เพื่อนแล้วนำ ความคิดที่ ได้มาปรับปรุง งานเขียนของ ตน เอง
๔. การมีมารยาทและนิสัยรักการเขียน					
๔.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๔.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๕.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๖.มีมารยาท และนิสัยรักการ เขียน	๖. มีมารยาท และนิสัยรักการ เขียน	๖. มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน

ระดับมัธยมศึกษา

ประเภทของสิ่งที่เขียน (ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกเขียนรูปแบบต่างๆอย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

บันเทิงคดี

- เรื่องเล่าจากประสบการณ์
- เรื่องสั้น นวนิยาย
- นิทานชาดก วรรณกรรมพื้นบ้าน
- วรรณคดี วรรณกรรม
- บทละคร บทสนทนา
- บทเพลง
- งานเขียนเชิงสร้างสรรค์
- โวหารประเภทต่าง ๆ

สารคดี

- บทความ
- บทสัมภาษณ์ ปาฐกถา
- บทโฆษณา คำขวัญ
- ข่าวและเหตุการณ์สำคัญ บันทึก เรียงความย่อความ รายงาน รายงานศึกษาค้นคว้า จดหมายประเภทต่าง ๆ
- คู่มือแนะนำ สื่อสิ่งพิมพ์อิเล็กทรอนิกส์
- งานเขียนโน้มน้าวใจ
- รายการแบบฟอร์ม แบบสอบถามต่าง ๆ
- บทวิเคราะห์วิจารณ์
- ข้อความตามสถานการณ์และโอกาสต่าง ๆ
- อัตชีวประวัติ ชีวประวัติ
- บรรณานุกรม
- ผังความคิด

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑. การเขียนด้วยลายมือที่เหมาะสม					
๑. เขียน สื่อสารด้วย ลายมือที่อ่าน ง่าย ชัดเจน เหมาะสมกับ สถานการณ์ และ วัตถุประสงค์ เพื่อการสื่อสาร	๑. เขียน สื่อสารด้วย ลายมือที่อ่าน ง่าย ชัดเจน เหมาะสมกับ สถานการณ์ และ วัตถุประสงค์ เพื่อการ สื่อสาร	๑. เขียนสื่อสาร ด้วยลายมือที่ อ่านง่ายชัดเจน เหมาะสมกับ สถานการณ์ และ วัตถุประสงค์ เพื่อการสื่อสาร	๑. เขียนด้วย ลายมือที่อ่าน ง่ายชัดเจนใน เวลาที่จำกัด	๑. เขียนด้วย ลายมือที่อ่าน ง่ายชัดเจนใน เวลาที่จำกัด	๑. เขียนด้วย ลายมือที่อ่าน ง่ายชัดเจนใน เวลาที่จำกัด
๒. การเขียนเพื่อสื่อความคิดตามวัตถุประสงค์ต่างๆ ตามแผนที่วางไว้					
๒. วางแผนและ เขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำ ถูกต้อง ชัดเจน และเลือกใช้ รูปแบบ ประโยคที่ เหมาะสมกับ วัตถุประสงค์ ในการสื่อสาร และมี องค์ประกอบ ครบถ้วน	๒. วางแผน และเขียนโดย ใช้ถ้อยคำและ รูปประโยคได้ ถูกต้องและ เหมาะสมตาม วัตถุประสงค์ ของการเขียน ๓. เขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล	๒. วางแผนและ เขียนโดยใช้ ถ้อยคำ และ ข้อความได้ ถูกต้องตาม ระดับภาษา ๓. เขียนอธิบาย ชี้แจง แสดง ความคิดเห็น และโต้แย้ง อย่างมีเหตุผล อย่างมีลำดับ ขั้นตอน มีความ สอดคล้องกัน ตลอดทั้งงาน เขียน ๔. เขียน วิเคราะห์ วิจารณ์	๒. วางแผนและ ดำเนินการ ตาม กระบวนการ รวมทั้งใช้กลวิธี ต่างๆ ในการ เขียนแต่ละ ประเภท ๓. ผลงาน เขียนอย่างมี ลำดับขั้นตอน สอดคล้องทั้ง ชิ้นงาน ๔. เขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น เพิ่มเติม หรือ	๒. วางแผนและ ดำเนินการตาม กระบวนการ รวมทั้งใช้กลวิธี ต่างๆ ในการ เขียนแต่ละ ประเภท ๓. ผลงาน เขียนอย่างมี ลำดับขั้นตอน สอดคล้องทั้ง ชิ้นงาน ๔. เขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น เพิ่มเติม หรือ โต้แย้งกับ ใน	๒. วางแผนและ ดำเนินการ ตาม กระบวนการ รวมทั้งใช้กลวิธี ต่างๆ ในการ เขียนแต่ละ ประเภท ๓. ผลงาน เขียนอย่างมี ลำดับขั้นตอน สอดคล้องทั้ง ชิ้นงาน ๔. เขียน วิเคราะห์ วิจารณ์ และ แสดงความรู้ ความคิดเห็น เพิ่มเติม หรือ

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
		และแสดง ความรู้ ความคิดเห็น หรือโต้แย้ง ในเรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล ๕. ผลิตชิ้นงาน โดยนำข้อมูล จากแหล่งข้อมูล สองแหล่งขึ้นไป และอ้างอิงได้ ถูกต้อง	โต้แย้งกับ ใน เรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล ๕. ผลิตชิ้นงาน โดยนำข้อมูล จาก แหล่งข้อมูล สองแหล่งขึ้นไป และอ้างอิง ได้ถูกต้อง	เรื่องต่างๆอย่าง มีเหตุผล ๕.ผลิตชิ้นงาน ตามหลักการ เขียนเชิง วิชาการ และใช้ ข้อมูล สารสนเทศ อ้างอิงอย่าง ถูกต้อง	โต้แย้งกับ ใน เรื่องต่างๆ อย่างมีเหตุผล ๕.ผลิตชิ้นงาน ตามหลักการ เขียนเชิง วิชาการ และ ใช้ข้อมูล สารสนเทศ อ้างอิงอย่าง ถูกต้อง
๓. การปรับปรุงงานเขียนของตนเอง					
๓. อ่านงาน เขียนของ เพื่อนแล้วนำ ความคิดที่ ได้มาปรับปรุง งานเขียนของ ตนเอง	๔. อ่านงาน เขียนของ เพื่อนแล้วนำ ความคิดที่ ได้มาปรับปรุง งานเขียนของ ตนเอง	๖. ประเมินงาน เขียนของผู้อื่น แล้วนำมา พัฒนางานเขียน ของตนเอง	๖. ประเมิน งานเขียนของ ผู้อื่น แล้ว นำมาพัฒนา งานเขียนของ ตนเอง	๖. ประเมินงาน เขียนของผู้อื่น แล้วนำมา พัฒนางานเขียน ของตนเอง	๖. ประเมิน งานเขียนของ ผู้อื่น แล้ว นำมา พัฒนางาน เขียนของ ตนเอง
๔. การมีมารยาทและนิสัยรักการเขียน					
๔.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๕.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๗.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๗.มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๗. มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน	๗. มีมารยาท และนิสัยรัก การเขียน

สาระที่ ๓ การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

ระดับการศึกษาปฐมวัย

อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓
๑. พูดประโยคสั้น ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ	๑. พูดเล่าเรื่องสั้น ๆ	๑. เล่าเรื่องจากการฟังและดู
๒. ฟังคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม	๒. พูดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร	๒. พูดได้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อสาร
๓. มีมารยาทในการฟัง ดู และพูดได้อย่างเหมาะสมตามวัย	๓. ฟังคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม	๓. ฟังคำสั่งง่าย ๆ และปฏิบัติตามได้อย่างเหมาะสม
	๔. มีมารยาทในการฟัง ดู และพูดได้อย่างเหมาะสมตามวัย	๔. มีมารยาทในการฟัง ดู และพูดได้อย่างเหมาะสมตามวัย

ประเภทของสิ่งที่ฟัง ดู และพูด(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการฟัง การดู และการพูดรูปแบบต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

การสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง วัน เวลา อากาศประจำวัน สี รูปร่าง และขนาด การปฏิบัติตามคำสั่ง วจนภาษาที่เหมาะสม ขณะฟัง ดู และวจนภาษา ขณะพูด การพูดในโอกาสต่าง ๆ การพูดขอเรื่อง การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณ ขอโทษ การพูดปฏิเสธ การพูดชักชวน เรื่องที่เป็นความรู้และความบันเทิงที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็ก เช่น เรื่องเล่าสำหรับเด็ก นิทาน การ์ตูน คำในบทเรียน วิธีเล่าเรื่องอย่างง่าย ๆ

ระดับประถมศึกษา

<p>ประเภทของสิ่งที่ฟัง ดู และพูด(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการฟัง การดู และการพูดรูปแบบต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)</p> <ul style="list-style-type: none"> - สัญลักษณ์ รูปภาพ การ์ตูน นิทาน เรื่องเล่า เรื่องขบขัน - เรื่องราวจากบทเรียน รายการจากสื่อต่าง ๆ สื่อสารสนเทศ สื่อโฆษณา - ประกาศ การพูดในโอกาสต่าง ๆ การนำเสนอผลงาน ข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน นิทรรศการ - ภาษาท่าทาง บทบาทสมมุติ บทสนทนา บทสัมภาษณ์ ละคร นาฏศิลป์ไทยด้านต่าง ๆ

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	๑. ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อน และปฏิบัติตาม	๑. เข้าใจเรื่องที่เป็นความรู้และความบันเทิงจากการฟังและการดู	๑. เข้าใจเรื่องที่เป็นความรู้และความบันเทิงจากการฟังและการดู	๑. เข้าใจเรื่องที่เป็นความรู้และความบันเทิงจากการฟังและการดู	๑. เข้าใจเรื่องที่เป็นความรู้และความบันเทิงจากการฟังและการดู
๒. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	๒. เล่าเรื่อง ที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	๒. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	๒. พูดสรุปความจากการฟังและดู	๒. ตั้งข้อสังเกต ความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๒. ตั้งข้อสังเกต ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดู สื่อต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล
	๓. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู	๓. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู	๓. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	๓. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู	๓. จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู
	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจาก	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจาก	๔. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลจาก

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
			เรื่องที่ฟังและดู	เรื่องที่ฟังและดู	เรื่องที่ฟังและดู
๓. พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	๕. พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	๕. พุดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	๕. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	๕. พุดแสดงความรู้ ความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	๕. พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ จุดประสงค์ของเรื่องที่ฟังและดู
๔. พุดสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์	๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	๖. พุดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	๖. พุดโน้มน้าวอย่างมีเหตุผล และน่าเชื่อถือ
	๗. พุดนำเสนอผลงานอย่างง่าย	๗. พุดนำเสนอผลงานอย่างง่าย	๗. พุดนำเสนอผลงาน รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดูและการสนทนา	๗. พุดนำเสนอผลงาน รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา	๗. พุด รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากการฟัง การดู และการสนทนา และการสัมภาษณ์
๕. มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	๘. มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	๘. มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	๘. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๘. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	๘. มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ระดับมัธยมศึกษา

ประเภทของสิ่งที่ฟัง ดู และพูด(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการฟัง การดู และการพูดรูปแบบต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

ประเภทของสิ่งที่ฟัง ดู:

- สื่อประเภทต่างๆ
- สื่อสิ่งพิมพ์
- สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์
- ภาพยนตร์
- ละคร
- รายการวิทยุ
- รายการสารคดี
- โฆษณา
- รายงานข่าว
- เกมโชว์
- เรียลลิตีโชว์
- รายการสัมภาษณ์
- เพลง

ประเภทของสิ่งที่พูด:

- บทสนทนา
- การพูดในโอกาสต่าง ๆ
- การพูดรายงานการศึกษาค้นคว้า
- การนำเสนอต่าง ๆ
- การพูดแสดงความคิดเห็นและการประเมินเรื่องจากการฟังและการดู
- การพูดวิเคราะห์วิจารณ์จากเรื่องที่ฟังและดู
- การพูดสรุปความจากเรื่องที่ฟังและดู
- การวิเคราะห์แนวคิดการใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู
- การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ
- การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางในการประยุกต์ใช้
- การพูดเชิงสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
การฟังและดู					
๑.บันทึกจากการดูและฟังอย่างตรงไปตรงมา	๑.บันทึกจากการดูและฟังอย่างตรงไปตรงมา	๑.บันทึกจากการดูและฟังอย่างตรงไปตรงมา	๑. บันทึกและสะท้อนความคิดจากการดูและฟัง	๑. บันทึกและสะท้อนความคิดจากการดูและฟัง	๑. บันทึกและสะท้อนความคิดจากการดูและฟัง
๒. สรุปและถ่ายทอดเนื้อหา/เหตุการณ์สำคัญจากการฟังและดู	๒. สรุปและถ่ายทอดเนื้อหา/เหตุการณ์สำคัญจากการฟังและดู	๒. สรุปและถ่ายทอดเนื้อหา/เหตุการณ์สำคัญจากการฟังและดู	๒. ตีความและหาความหมายโดยนัย	๒. ตีความและหาความหมายโดยนัย	๒. ตีความและหาความหมายโดยนัย
๓.วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล	๓.วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล	๓.วิเคราะห์ความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูสื่อต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล	๓. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๓. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล	๓. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล
๔.แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่ได้ฟัง/ดู	๔.แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่ได้ฟัง/ดู	๔. แยกข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็นที่ได้ฟัง/ดู	๔. มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	๔. มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู	๔. มีวิจรรย์ญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู
				๕. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนิน	๕. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนิน

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
				ชีวิต	ชีวิต
๗.มีมารยาทในการฟังและดู	๗.มีมารยาทในการฟังและดู	๘.มีมารยาทในการฟังและดู	๕.มีมารยาทในการฟังและดู	๖.มีมารยาทในการฟังและดู	๖.มีมารยาทในการฟังและดู
การพูด					
๑.ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่ออธิบาย และเปรียบเทียบ	๑.ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่ออธิบายและเปรียบเทียบ	๑.ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อวิเคราะห์ ยกตัวอย่างสรุป ประเมินและเลือกทางเลือก	๑.ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อวิเคราะห์ ยกตัวอย่างสรุป ประเมินและเลือกทางเลือก	๑.ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อประยุกต์และให้สร้างคิดค้น สิ่งใหม่ๆ	๑.ตั้งคำถามและตอบคำถามเพื่อประยุกต์และให้สร้างคิดค้นสิ่งใหม่ๆ
๒.เลือกเรื่องที่พูดเหมาะสม โดยมี วัตถุประสงค์ และเนื้อหา สาระชัดเจน	๒.เลือกเรื่องที่พูดเหมาะสม โดยมี วัตถุประสงค์ และเนื้อหา สาระชัดเจน	๒.เลือกเรื่องที่พูดเหมาะสม โดยมี วัตถุประสงค์ และเนื้อหา สาระชัดเจน	๒.เลือกเรื่องที่พูดเหมาะสม โดยมี วัตถุประสงค์ และเนื้อหา สาระชัดเจน	๒.เลือกเรื่องที่พูดเหมาะสม โดยมี วัตถุประสงค์ และเนื้อหา สาระชัดเจน	๒.เลือกเรื่องที่พูดเหมาะสม โดยมี วัตถุประสงค์ และเนื้อหา สาระชัดเจน
๓.ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน	๓.ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน	๓.ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน	๓.ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน	๓.ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน	๓.ลำดับความคิดในการพูดชัดเจน
๔.ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสม	๔.ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสม	๔.ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสม	๔.ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสม	๔.ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสม	๔.ใช้สื่อประกอบการพูดนำเสนอเหมาะสม
		๕.พูดได้			

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๕.พูดได้ ถูกต้องตาม วัตถุประสงค์ รูปแบบ และ กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียง และท่าทาง ประกอบอย่าง มี ประสิทธิภาพ	๕. พูดได้ถูกต้อง ตาม วัตถุประสงค์ รูปแบบ และ กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียง และท่าทาง ประกอบอย่าง มีประสิทธิภาพ	ถูกต้องตาม วัตถุประสงค์ รูปแบบ และ กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียง และท่าทาง ประกอบอย่าง มี ประสิทธิภาพ	๕.พูดได้ ถูกต้องตาม วัตถุประสงค์ รูปแบบ และ กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียง และท่าทาง ประกอบอย่าง มี ประสิทธิภาพ	๕.พูดได้ถูกต้อง ตาม วัตถุประสงค์ รูปแบบ และ กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียง และท่าทาง ประกอบอย่าง มีประสิทธิภาพ	๕.พูดได้ถูกต้อง ตาม วัตถุประสงค์ รูปแบบ และ กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้น้ำเสียง และท่าทาง ประกอบอย่าง มีประสิทธิภาพ
๖.นำเสนอ เนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์	๖.นำเสนอ เนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์	๖.นำเสนอ เนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์	๖.นำเสนอ เนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์	๖.นำเสนอ เนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์	๖.นำเสนอ เนื้อหาอย่าง สร้างสรรค์
			๗.แสดงทักษะ ของตนเองต่อ ข้อมูล	๗.แสดงทักษะ ของตนเองที่เกิด จากการ วิเคราะห์และ/ หรือ สังเคราะห์ ข้อมูล	๗.แสดงทักษะ ของตนเองที่เกิด จากการ วิเคราะห์และ/ หรือ สังเคราะห์ ข้อมูล
			๘.ใช้สำนวน ภาษาและ โวหารได้อย่าง เหมาะสม	๘.ใช้สำนวน ภาษาและ โวหารได้ อย่างเหมาะสม	๘.ใช้สำนวน ภาษาและ โวหารได้ อย่างเหมาะสม
			๙.ใช้ระดับ ภาษาได้ เหมาะสมกับ รูปแบบการ พูด	๙.ใช้ระดับ ภาษาได้ เหมาะสมกับ	๙.ใช้ระดับ ภาษาได้ เหมาะสมกับ

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
				รูปแบบการพูด	รูปแบบการพูด
๗.มีมารยาทในการพูด	๗.มีมารยาทในการพูด	๗.มีมารยาทในการพูด	๘.มีมารยาทในการพูด	๑๐.มีมารยาทในการพูด	๑๐.มีมารยาทในการพูด

สาระที่ ๔ หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท ๔.๑ เข้าใจธรรมชาติของภาษา และหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ระดับการศึกษาปฐมวัย

ประเภทของหลักการใช้ภาษาไทย(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการใช้หลักภาษาไทยเรื่องต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

พยัญชนะสระเดี่ยวเสียงยาว ความหมายของคำ การสะกดคำ การแจกลูกคำ การอ่านประสมคำสระเดี่ยวเสียงยาว การเรียงคำศัพท์/คำศัพท์ประกอบภาพ คำคล้องจอง ๑ พยางค์ เพลงเด็ก เพลงดอกสร้อย เพลงกล่อมเด็ก นิทาน

อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓
๑. บอกชื่อและเสียงของพยัญชนะ	๑. บอกชื่อและเสียงของพยัญชนะ	๑.บอกชื่อและเสียงของพยัญชนะและสระเดี่ยวเสียงยาวรวมทั้งยกตัวอย่างคำประกอบ
๒. ร้องและแสดงท่าทางประกอบเพลง	๒. เริ่มบอกความต่างของรูปของพยัญชนะไทย ๓. ร้องและแสดงท่าทางประกอบเพลง	๒.บอกความเหมือน/ความต่างของรูป และเสียงของพยัญชนะไทย ๓.อ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวเสียงยาว ๔.เรียบเรียงคำศัพท์ที่คุ้นเคยเป็นประโยคง่าย ๆ ๕.รู้จักคำคล้องจอง

ระดับประถมศึกษา

ประเภทของหลักการใช้ภาษาไทย(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการใช้หลักภาษาไทยเรื่องต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

- พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ไตรยางค์ คำ วลี
- การสะกดคำ การประสมคำ ชนิดของคำ คำคล้องจอง คำพ้อง คำเป็นคำตาย มาตราตัวสะกด
- ประเภทและส่วนประกอบของประโยค การย่อหน้า เครื่องหมายวรรคตอน
- ตัวเลขไทย
- พจนานุกรม
- ฉันทลักษณ์ของบทร้อยกรอง
- ระดับภาษา คำราชาศัพท์
- ภาษาจากสื่อสารสนเทศ

ตัวชี้วัดชั้นปี

ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. บอกละเขียนพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และเลขไทย	๑. บอกละเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย	๑. บอกละเขียน พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และเลขไทย			
๒. สะกดคำ และบอก ความหมายของ คำ	๒. สะกดคำ และบอก ความหมายของ คำ	๒. สะกดคำ และบอก ความหมายของ คำ	๑. สะกดคำ และบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	๑. สะกดคำ และบอกความหมายของคำในบริบทต่างๆ	๑. สะกดคำ และบอก ความหมายของคำในบริบทต่างๆ
		๓. ระบุชนิด และหน้าที่ของ คำในประโยค	๒. ระบุชนิด และหน้าที่ของ คำในประโยค	๒. จำแนก ส่วนประกอบหลักของ ประโยค	๒. จำแนก ส่วนประกอบของ โครงสร้าง ประโยคที่มี ส่วนขยาย
๓. เรียบเรียงคำ เป็นประโยค	๓. เรียบเรียงคำ เป็นประโยคได้	๔. แต่งประโยค ง่ายๆได้ถูกต้อง	๓. แต่งประโยค ได้ถูกต้องตาม	๓. แต่งประโยค ได้ถูกต้องตาม	๓. แต่ง ประโยคได้

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
ง่าย ๆ	ตรงตามเจตนา ของการสื่อสาร	ตามหลักภาษา	หลักภาษา ตรง ตามเจตนาและ บริบท	หลักภาษา ตรง ตามเจตนาและ บริบท	ถูกต้องตาม หลักภาษา ตรง ตามเจตนา และบริบท
			๔. ใช้ พจนานุกรม ค้นหา ความหมาย ของคำ	๔. ใช้ พจนานุกรม ค้นหา ความหมาย ของคำ	๔. ใช้ พจนานุกรม ค้นหา ความหมาย ของคำ
			๕. รู้จักสำนวน	๕. ใช้สำนวน ไทยได้ถูกต้อง	๕. ใช้สำนวน ไทยได้ ถูกต้อง
๔. รู้จักคำคล้อง จองง่ายๆ	๔. บอกและต่อ คำ คล้องจอง	๔. แต่งคำคล้อง จอง	๖. รู้จักบทร้อย กรองง่ายๆ ๆ	๖. แต่งบทร้อย กรองง่ายๆ ได้	๖. แต่งบท ร้อยกรอง ประเภท กลอนสี่ สุภาพได้
	๕. ใช้ภาษาได้ เหมาะสมกับวัย	๕. ใช้ภาษาใน การสื่อสารได้ เหมาะสมกับวัย	๗. ใช้ภาษาใน การสื่อสารได้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ	๗. ใช้ภาษาใน การสื่อสารได้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ	๗. เลือกใช้ ภาษาในการ สื่อสารได้ เหมาะสมกับ กาลเทศะ
					๘. วิเคราะห์ และประเมิน การใช้ภาษา จากสื่อต่าง ๆ

ระดับมัธยมศึกษา

ประเภทของหลักการใช้ภาษาไทย(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการใช้หลักภาษาไทยเรื่องต่างๆ อย่างกว้างขวางให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

หลักการใช้ภาษาไทย:

- เสียงในภาษาไทย
- การสร้างคำ
- ชนิดและหน้าที่ของคำ
- สำนวน สุภาษิต คำพังเพย
- คำสมาส คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
- คำทับศัพท์
- คำศัพท์บัญญัติ
- คำศัพท์ทางวิชาการ
- คำศัพท์ทางวิชาชีพ
- ภาษาพูดภาษาเขียน
- ระดับภาษา ราชาศัพท์
- ประพันธ์ประเภทต่าง ๆ ฉันทลักษณ์
- รูปแบบและลักษณะประโยคการใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค
- ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑.อ่าน และเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ	๑.อ่าน และเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ	๑.เข้าใจ ความหมายของคำและกลุ่มคำ โดยใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม	๑.เข้าใจหลักและการใช้ภาษาไทยโดยนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม	๑.อธิบาย ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา	๑. อธิบาย ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา
๒.เข้าใจ ความหมายของคำประเภทต่างๆ และใช้ได้ถูกต้องเหมาะสม	๒.เข้าใจ ความหมายของคำและโครงสร้างประโยค	๒.เข้าใจ ความหมายของคำและรูปแบบ	๒.จำแนกและใช้คำ ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย	๒. วิเคราะห์ อธิพจน์ของ ภาษาต่างประเทศ ที่ปรากฏใน	๒. วิเคราะห์ อธิพจน์ของ ภาษาต่างประเทศ ที่ปรากฏใน

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
	ประเภท ต่างๆและ ใช้ได้ อย่าง ถูกต้อง เหมาะสม	ประโยค ประเภทต่างๆ และใช้ได้ อย่างถูกต้อง เหมาะสม		ภาษาไทย	ภาษาไทย
๓. ระบุ ความแตกต่าง ของภาษาพูด และภาษาเขียน	๓. รู้จัก ระดับภาษา ที่เหมาะสม กับโอกาส กาลเทศะ และบุคคล	๓. จำแนก ระดับภาษาที่ เหมาะสม กับโอกาส กาลเทศะ และบุคคล	๓. ใช้ภาษา เหมาะสมกับ โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้ง คำราชาศัพท์อย่าง เหมาะสม	๓.ใช้ภาษา เหมาะสมกับ โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้ง คำราชาศัพท์อย่าง เหมาะสม	๓.ใช้ภาษา เหมาะสมกับ โอกาส กาลเทศะ และบุคคล รวมทั้ง คำราชาศัพท์อย่าง เหมาะสม
๔. วิเคราะห์และ ประเมินการใช้ ภาษาจาก สื่อต่าง ๆ	๔. วิเคราะห์ และประเมิน การใช้ภาษา จาก สื่อต่าง ๆ	๔. วิเคราะห์ และประเมิน การใช้ภาษา จาก สื่อต่าง ๆ	๔. วิเคราะห์และ ประเมินการใช้ ภาษาจากสื่อ ต่างๆ	๔. วิเคราะห์และ ประเมินการใช้ ภาษาจากสื่อต่างๆ	๔. วิเคราะห์และ ประเมินการใช้ ภาษาจากสื่อ ต่างๆ

สาระที่ ๕ วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท ๕.๑ เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ระดับการศึกษาปฐมวัย

ประเภทของวรรณคดีและวรรณกรรม(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

นิทาน เพลงประกอบนิทาน เพลงประกอบการละเล่น เพลงร้องเล่น

อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓
๑.ทำเสียงและท่าทางประกอบนิทาน ๒.ร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบเพลง	๑.ทำเสียงและท่าทางประกอบนิทาน ๒.ร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบเพลง	๑.ทำเสียงและท่าทางประกอบนิทาน ๒.ร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบเพลง ๓.พูดคุยเกี่ยวกับนิทานที่อ่านหรือฟังร่วมกัน

ระดับประถมศึกษา

ประเภทของวรรณคดีและวรรณกรรม(ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

- ปริศนาคำทาย บทอาขยาน
- บทร้องเล่นที่มีคุณค่า เพลงกล่อมเด็ก เพลงพื้นบ้าน เพลงปลุกใจ เพลงพระราชนิพนธ์
- นิทาน นิทานคติธรรม เรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี
- วรรณคดีและวรรณกรรมร้อยแก้ว ร้อยกรอง หนังสืออ่านนอกเวลา หนังสือที่ได้รับรางวัลต่าง ๆ
- พระบรมราชาธิราช

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
๑. เล่าเรื่อง หลังจากการอ่าน หรือฟังวรรณคดี และวรรณกรรมที่ เหมาะสมกับวัย	๑. เล่าและสรุป เรื่องหลังจาก การอ่านหรือฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรมที่ เหมาะสมกับวัย	๑. เล่าและสรุป เรื่องหลังจากการ อ่านหรือฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรมที่ เหมาะสมกับวัย	๑. เล่าและสรุป เรื่องหลังจาก การอ่านหรือฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรมที่ เหมาะสมกับวัย	๑. สรุปเรื่อง หลังจากการ อ่านหรือฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรมที่ เหมาะสมกับวัย	๑. สรุปเรื่อง หลังจากการอ่าน หรือฟังวรรณคดี และวรรณกรรม ที่เหมาะสมกับ วัย
๒. บอกข้อคิด และความ เพลิดเพลินที่ได้จาก การอ่านหรือการฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่เหมาะสมกับวัย	๒. ระบุข้อคิดที่ ได้จากการอ่าน หรือการฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่เหมาะสมกับ วัยเพื่อนำไปใช้ ใน ชีวิตประจำวัน	๒. ระบุข้อคิดที่ได้ จากการอ่านหรือ การฟังวรรณคดี และวรรณกรรม ที่เหมาะสมกับวัย เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๒. ระบุและ อธิบายข้อคิด จากการอ่าน หรือการฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่เหมาะสมกับ วัยเพื่อนำไปใช้ ในชีวิตจริง	๒. ระบุและ อธิบายข้อคิด จากการอ่าน หรือการฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่เหมาะสมกับ วัยและสามารถ นำไปใช้ในชีวิต จริง	๒. ระบุและ อธิบายข้อคิด จากการอ่าน หรือการฟัง วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่เหมาะสมกับ วัยและสามารถ นำไปใช้ ในชีวิตจริง
๓. รู้จักบทอาขยาน และเพลงพื้นบ้าน ประเภทต่าง ๆ ที่ เหมาะสมกับวัย และบริบท	๓. รู้จักบท อาขยานและ เพลงพื้นบ้าน ประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับ วัยและบริบท	๓. รู้จักบท อาขยานและเพลง พื้นบ้านประเภท ต่าง ๆ ที่เหมาะสม กับวัยและบริบท	๓. รู้จักบท อาขยานและ เพลงพื้นบ้าน ประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับ วัยและบริบท	๓. รู้จักบท อาขยานและ เพลงพื้นบ้าน ประเภทต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับ วัยและบริบท	๓. รู้จักบท อาขยานและเพลง พื้นบ้านประเภท ต่างๆ ที่เหมาะสม กับวัยและบริบท
		๔. แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่อ่าน	๔. แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่ อ่าน	๔. แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ วรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่ อ่าน	๔. แสดงความ คิดเห็นจาก วรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่ อ่าน
				๕. อธิบาย คุณค่าของ วรรณคดีหรือ วรรณกรรมที่	๕. อธิบายคุณค่า ของวรรณคดี หรือวรรณกรรม ที่อ่าน

ตัวชี้วัดชั้นปี					
ป. ๑	ป. ๒	ป. ๓	ป. ๔	ป. ๕	ป. ๖
				อ่าน	

ระดับมัธยมศึกษา

ประเภทของวรรณคดีและวรรณกรรม (ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมประเภทต่างๆ อย่างกว้างขวาง ให้สอดคล้องกับหัวข้อหรือหน่วยบูรณาการที่สอน และคำนึงถึงความต่อเนื่องของแต่ละระดับชั้น)

ประเภทของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน:

- บทร้อยแก้ว
- บทร้อยกรอง
- บทอาขยาน
- เรื่องสั้น
- นวนิยาย
- นิทานชาดก
- วรรณคดี
- วรรณกรรม วรรณกรรมพื้นบ้าน
- บันเทิงคดี
- บทละคร

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑. สรุปเนื้อหา วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่อ่าน	๑. สรุปเนื้อหา วรรณคดีและ วรรณกรรม ที่อ่าน	๑. สรุปเนื้อหา วรรณคดี วรรณกรรม ที่อ่าน	๑. วิเคราะห์ และวิจารณ์ วรรณคดีและ วรรณกรรม ตามหลักการ วิจารณ์	๑. วิเคราะห์ และวิจารณ์ วรรณคดีและ วรรณกรรม ตามหลักการ วิจารณ์	๑. วิเคราะห์และ วิจารณ์วรรณคดี และวรรณกรรม ตามหลักการ วิจารณ์
๒. วิเคราะห์ วรรณคดีและ วรรณกรรม ตามหลักการ วิเคราะห์ เบื้องต้น	๒. วิเคราะห์ และวิจารณ์ วรรณคดี วรรณกรรม ตามหลักการ วิเคราะห์ เบื้องต้น	๒. วิเคราะห์ วิจารณ์ และ ประเมินค่า วรรณคดี และ วรรณกรรม ตามหลักการ วิเคราะห์ เบื้องต้น	๒. วิเคราะห์ ข้อคิดจาก วรรณคดีและ วรรณกรรม เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๒. วิเคราะห์ ข้อคิดจาก วรรณคดีและ วรรณกรรม เพื่อนำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง	๒. วิเคราะห์ ข้อคิดจาก วรรณคดีและ วรรณกรรม เพื่อ นำไป ประยุกต์ใช้ใน ชีวิตจริง

ตัวชี้วัด					
ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๓.สรุปรูปร่าง ข้อคิดและ คุณค่าจากการ อ่าน เพื่อ ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๓.สรุปรูปร่าง ข้อคิดและ คุณค่าจากการ อ่าน เพื่อ ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๓.สรุปรูปร่าง ข้อคิดและ คุณค่าจากการ อ่าน เพื่อ ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง	๓.วิเคราะห์ คุณค่าด้าน วรรณศิลป์ของ วรรณคดีและ วรรณกรรม ในฐานะที่เป็น มรดกทาง วัฒนธรรมของ ชาติ	๓.วิเคราะห์ และประเมิน คุณค่าด้าน วรรณศิลป์ของ วรรณคดีและ วรรณกรรม ในฐานะที่เป็น มรดกทาง วัฒนธรรมของ ชาติ	๓.วิเคราะห์และ ประเมินคุณค่า ด้าน วรรณศิลป์ของ วรรณคดีและ วรรณกรรม ในฐานะที่เป็น มรดกทาง วัฒนธรรมของ ชาติ
๔.ระบุ ข้อความที่มี คุณค่าจาก วรรณคดีและ วรรณกรรม	๔.ตีความ ข้อความที่มี คุณค่าจาก วรรณคดีและ วรรณกรรม	๔. นำข้อความที่ มีคุณค่าจาก วรรณคดีและ วรรณกรรมที่ สนใจมาใช้ อ้างอิง	๔. นำข้อความ ที่มีคุณค่าจาก วรรณคดีและ วรรณกรรมที่ สนใจมาใช้ อ้างอิง	๔. วิเคราะห์ ลักษณะเด่น ของวรรณคดี เชื่อมโยงกับ การเรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิต ของสังคมใน อดีต	๔. วิเคราะห์ ลักษณะเด่นของ วรรณคดี เชื่อมโยงกับการ เรียนรู้ทาง ประวัติศาสตร์ และวิถีชีวิตของ สังคมในอดีต
					๕. สังเคราะห์ ข้อคิดจาก วรรณคดีและ วรรณกรรมเพื่อ นำไป ประยุกต์ใช้ ในชีวิตจริง
๕. มีความ เพลิดเพลิน และมีแรง บันดาลใจ	๕. มีความ เพลิดเพลิน และมีแรง บันดาลใจ	๕. มีความ เพลิดเพลินและ มีแรงบันดาลใจ	๕. มีความ เพลิดเพลิน และมีแรง บันดาลใจ	๕. มีความ เพลิดเพลิน และมีแรง บันดาลใจ	๖. มีความ เพลิดเพลินและ มีแรงบันดาลใจ ที่จะอ่าน เพิ่มเติม

กลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย

นักเรียนไทยในโรงเรียนนานาชาติซึ่งเป็นพลเมืองไทยควรศึกษาหาความรู้ แสดงออก เผยแพร่ และสืบสาน ความงดงามของประเพณีและวัฒนธรรมไทยต่อสังคม รวมทั้งเชื่อมโยงสถานการณ์ในประวัติศาสตร์ไทยให้เกิดประโยชน์ต่อการใช้ในชีวิตประจำวัน

อนึ่งสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์และความรู้ความเข้าใจที่เหมาะสม สำหรับนักเรียนสัญชาติไทย ที่เรียนในบริบทของโรงเรียนนานาชาติ เพิ่มเติมจากการจัดการศึกษาที่จัดให้แก่ทุกคนของโรงเรียน เพื่อพัฒนาให้เกิดความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ต่างๆ ตามปรัชญา วิสัยทัศน์ และพันธกิจของโรงเรียน ดังนั้น สาระการเรียนรู้กลุ่มนี้จึงมีความเฉพาะเจาะจงในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยคัดเลือกเฉพาะตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสำนึกในความเป็นไทย และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยเพียงพอที่จะเป็นพลเมืองไทยที่มีคุณภาพเท่านั้น

สาระสำคัญ

กลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ว่าด้วยการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความเชื่อมสัมพันธ์กัน และมีความแตกต่างกันอย่างหลากหลาย เพื่อช่วยให้สามารถปรับตนเองให้เข้ากับบริบทสภาพแวดล้อม เป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ มีความรู้ ทักษะ คุณธรรม และค่านิยมที่เหมาะสมโดยได้กำหนดสาระต่างๆไว้ ดังนี้

ตอนที่ ๑ ศาสนา คุณธรรมและจริยธรรม แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับพุทธศาสนาและศาสนาต่างๆที่มีบทบาทต่อสังคมไทยการนำประโยชน์จากหลักธรรมคำสอนของศาสนาและหลักจริยธรรมไปปฏิบัติในการพัฒนาตนเอง ครอบตนด้วยคุณธรรม จริยธรรมและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้กระทำความดี มีค่านิยมที่ดีงาม พัฒนาตนเองอยู่เสมอ รวมทั้งบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมและส่วนรวม

ตอนที่ ๒ ภูมิศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์ไทยและหน้าที่พลเมือง ลักษณะทางกายภาพ แหล่งทรัพยากร และภูมิอากาศของประเทศไทย การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของไทย ความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพล ความสัมพันธ์และความเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่างๆ ในสังคมไทย และผลกระทบที่เกิดจากเหตุการณ์สำคัญในอดีต รวมทั้งบุคคลสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆในอดีตของไทย ระบบการเมืองการปกครองในสังคมไทยในปัจจุบัน การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข กฎหมายสำหรับประชาชน ลักษณะและความสำคัญของการเป็นพลเมืองดี การมีความตระหนักและอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างและความหลากหลายทางวัฒนธรรมของสังคมไทยและสังคมโลก ค่านิยม ความเชื่อ การปลูกฝังค่านิยมด้านสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ การดำเนินชีวิตอย่างสันติสุขในสังคมไทยและสังคมโลก

ตอนที่ ๓ ศิลปะ วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคมไทย ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของความเชื่อในสังคมไทย ลักษณะสำคัญของสังคมไทย ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มาความหมาย และความสำคัญของขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยมต่างๆในสังคม ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย กับภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมไทย คุณค่าของทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ไทยที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นการศึกษาปฐมวัย

- มีความรู้เบื้องต้นในวิธีการทำความดีที่ตนทำได้ในชีวิตประจำวันและผลที่ตามมา มีความภาคภูมิใจในการทำความดีของตนเอง และบุคคลรอบตัว และเข้าร่วมศาสนพิธีต่างๆ อย่างมีมารยาท
- มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพรอบตัว โดยเฉพาะสัตว์และพืชในท้องถิ่นรวมทั้งอาชีพของคนในชุมชนหรือสังคมรอบตัว และความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพดังกล่าวกับตนเอง สามารถบอกปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ตนและครอบครัวของตนประสบและร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหาดังกล่าว
- มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัญลักษณ์สำคัญของชาติไทยอาทิ ธงชาติไทย และปฏิบัติตนได้ถูกต้อง และสามารถบอกความแตกต่างระหว่างอดีตกับปัจจุบันในเรื่องการใช้ชีวิตประจำวันต่างๆ
- ใช้ข้อตกลงร่วมกันของชั้นเรียนและมีความเป็นมิตรต่อกัน แสดงความซาบซึ้งในพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ด้วยวิธีต่างๆ
- มีประสบการณ์ตรงและมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะไทย การเล่นของเด็กไทย และการละเล่นพื้นบ้านสามารถบอกประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะไทยและใช้ศิลปะไทยเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนเอง
- มีประสบการณ์ตรงและมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรมการเฉลิมฉลองของไทยรู้จักสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่อยู่รอบตัวเองและสามารถร่วมเล่นิทานไทย

จบชั้นประถมศึกษา

- มีความรู้พื้นฐานและปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ หรือหลักคุณธรรมจริยธรรม และชื่นชมการทำความดีของบุคคลในครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและ ระดับประเทศตามหลักศาสนาที่ตนนับถือหรือหลักคุณธรรมจริยธรรมพร้อมทั้งบอกแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิตตลอดจนสามารถวิเคราะห์ความสำคัญของพุทธศาสนาและศาสนาที่ตนนับถือ รวมทั้งอธิบายลักษณะสำคัญของศาสนพิธี พิธีกรรมต่างๆ ในประเทศไทย และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องเข้าร่วมพิธี

- มีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติในประเทศไทย ลักษณะสำคัญทางกายภาพ และสภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดตนเอง ภูมิภาค และประเทศไทยเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง ลักษณะทางภูมิศาสตร์กับการประกอบอาชีพและการดำเนินชีวิต สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศไทย จากอดีตถึง ปัจจุบัน ผลที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้น และนำเสนอตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็นผลจากการ ทำลายสภาพแวดล้อม อีกทั้งสามารถเสนอแนะการรักษาสภาพแวดล้อม ในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ

- มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศสมาชิกกลุ่มอาเซียน โดยสามารถเปรียบเทียบ ความคล้ายคลึงและความแตกต่างทางกายภาพ ทางสังคม และวัฒนธรรม ระหว่างประเทศไทยกับประเทศดังกล่าว

- มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความสำคัญของสัญลักษณ์สำคัญของชาติ ปฏิบัติตนได้ถูกต้องต่อ สัญลักษณ์เหล่านั้น รวมทั้งมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพัฒนาการและปัจจัยที่ส่งเสริมความ เจริญรุ่งเรืองในด้านต่างๆ ของอาณาจักรไทยในอดีตที่พัฒนาการมาเป็นประเทศไทยในปัจจุบัน บทบาทของพระมหากษัตริย์ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาในแต่ละยุคสมัย ภูมิ ปัญญาไทย ประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญในสมัยต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดความซาบซึ้งและความ ภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย

- ใช้วิธีการแบบประชาธิปไตยในชั้นเรียน เข้าใจโครงสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัวและ ในโรงเรียน สิทธิหน้าที่ของสมาชิก กับโครงสร้างการปกครองของประเทศไทย ทั้งส่วนกลางและ การปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถอธิบายอำนาจธิปไตยและความสำคัญของระบอบ ประชาธิปไตยต่อการพัฒนาประเทศ และอภิปรายบทบาท ความสำคัญในการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตาม ระบอบประชาธิปไตยนำเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองในชีวิตประจำวัน มีความตระหนักถึง ความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ในการปกครองของประเทศไทย ตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และยกตัวอย่างพระราชดำริและพระราชกรณียกิจในการ แก้ปัญหาวิกฤติการณ์และการพัฒนาประเทศ ตลอดจนสามารถใช้วิจารณ์ญาณในการแยกแยะ ข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นที่ปรากฏในสื่อต่างๆ สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้น และเสนอแนะ แนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมืองเพื่อให้ประเทศไทยมีความร่มเย็นและ เจริญก้าวหน้า

- มีประสบการณ์ตรงและมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะไทย การเล่นเกมของเด็กไทย และ การละเล่นพื้นบ้านและสามารถนำความรู้เหล่านั้นมาใช้เพื่อเป็นสื่อในการสื่อสารความรู้สึกรักคิด ของตนเองเกี่ยวกับศิลปะไทย ในแง่มุมต่างๆ การแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง และ/หรือ การเป็น ตัวแทนของชาติไทย ในบริบทวัฒนธรรมของโรงเรียนนานาชาติ

- มีประสบการณ์ตรงและมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม การ เถลิงฉลอง กิจกรรมทางสังคม และการเมืองการปกครองของไทย เห็นความสัมพันธ์ บทบาท และอิทธิพลระหว่างสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติในชีวิต กับค่านิยม ความเชื่อ การประกอบอาชีพ

และวิถีชีวิตของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน รวมทั้งเข้าใจลักษณะสำคัญบางประการของสังคมไทย วิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทยที่ส่งผลต่อจิตใจของคนในสังคมไทยในปัจจุบัน

จบชั้นมัธยมศึกษา

- สามารถวิเคราะห์ความสำคัญของพุทธศาสนาและศาสนาที่ตนนับถือหรือ หลักคุณธรรมจริยธรรม ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสังคมไทย การพัฒนาตนเองและครอบครัวตลอดจนในฐานะที่เป็นรากฐานของวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติและมรดกของชาติในการที่ช่วยสร้างสรรค์ความเจริญและความสงบสุขแก่โลกเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนา ศาสนาที่ตนนับถือ หรือ หลักคุณธรรมจริยธรรมกับ ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตลอดจนสามารถวิเคราะห์การพัฒนาศรัทธาและปัญญาที่ถูกต้องในพุทธศาสนา หรือแนวคิดของศาสนาที่ตนนับถือ และการปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางศาสนาหรือคุณธรรมจริยธรรม เข้าใจและยอมรับความแตกต่างในเรื่องวิถีการดำเนินชีวิตของศาสนิกชนในศาสนาอื่นๆ ตลอดจนสามารถวิเคราะห์หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่างๆ ในการอยู่ร่วมกันกับบุคคลในศาสนาอื่นๆ อย่างสันติสุขและส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลอื่นเห็นความสำคัญของการทำความดีต่อกันเพื่อการดำรงตนอย่างเหมาะสมในกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

- สามารถวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของประเทศไทยในแง่มุมต่างๆ ปัจจัยและ/หรืออิทธิพลของสภาพภูมิศาสตร์ต่อการดำเนินชีวิตในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง ปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศไทย และมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และการดำเนินชีวิตตามแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน

- สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยต่างๆ ของชาติไทย ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ หรือความเปลี่ยนแปลงสำคัญของชาติไทย และผลกระทบที่ไทยได้รับจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แสดงออกถึงความซาบซึ้ง เกี่ยวกับวิสัยทัศน์บทบาท และพระปรีชาญาณของพระมหากษัตริย์ไทยและพระราชวงศ์ ในการสร้างความเจริญรุ่งเรือง และการแก้ปัญหาวิกฤติการณ์ต่างๆ ของไทย และผลงานของบุคคลสำคัญ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีส่วนสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยรวมทั้งวางแผนและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทย และวัฒนธรรมไทย

- สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบในแง่มุมต่างๆ ระหว่างการเมืองการปกครองของไทยกับประเทศอื่นๆ ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เอกลักษณ์ของสถาบันพระมหากษัตริย์ในสังคมไทย และความสัมพันธ์ระหว่างพระมหากษัตริย์ไทยกับประชาชนชาวไทย ความเป็นกลางและจรรยาบรรณของสื่อและบุคคลฝ่ายต่างๆ ที่รายงาน หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ ใช้วิถึการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือหลายแหล่งร่วมกันเพื่อวิเคราะห์ อภิปราย และเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหา

เกี่ยวกับแง่มุมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองของประเทศไทย พร้อมทั้งนำความรู้เกี่ยวกับการเมืองการปกครอง และกฎหมายสำหรับประชาชนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของตน

- มีความคุ้นเคยและมีความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับศิลปะไทยในด้านต่างๆ สามารถนำศิลปะไทย มาใช้ในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดของตนเอง การแสดงอัตลักษณ์ของตนเอง และ / หรือ การเป็นตัวแทนของชาติไทย ในบริบททหวัฒนธรรมของโรงเรียนนานาชาติรวมทั้งอภิปรายและเสนอแนะการปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับศิลปะไทยในแง่มุมต่างๆ

- มีความคุ้นเคยและมีบทบาทเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม การเฉลิมฉลองกิจกรรมทางสังคม และการเมืองการปกครองของไทย สามารถวิเคราะห์สภาพสังคมไทยโดยคำนึงถึงความสัมพันธ์และอิทธิพลของปัจจัยทางธรรมชาติ ปรากฏการณ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม ความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความเป็นมาในอดีต และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงพัฒนาสังคมไทยในแง่มุมต่างๆ

ตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย

เนื่องจากการเรียนการสอนในโรงเรียนนานาชาติ มักมีลักษณะเป็นหน่วยบูรณาการที่ใช้ร่วมกันระหว่างวิชาต่างๆซึ่งรวมถึงวิชาภาษาไทย วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทย ประกอบกับโรงเรียนนานาชาติจำนวนมากใช้วิชาภาษาไทยเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน และบูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยเข้าในวิชาภาษาไทย การกำหนดหน่วยหรือหัวข้อที่เรียนในแต่ละระดับชั้นของโรงเรียนนานาชาติแต่ละโรงเรียนจึงมีความแตกต่างหลากหลายมาก หลักสูตรจึงไม่กำหนดไว้ตายตัวว่า เนื้อหาสาระใดในกลุ่มสาระการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและประวัติศาสตร์ไทยต้องเรียนในระดับชั้นใดหากแต่ได้กำหนดตัวชี้วัดซึ่งเป็นวัตถุประสงค์การเรียนรู้เป็นภาพรวมในระดับช่วงชั้น เพื่อความสะดวกในการที่แต่ละโรงเรียนจะนำไปออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบริบทของตน ทั้งนี้โรงเรียนสามารถคัดเลือกตัวชี้วัดแต่ละข้อไปกระจายสอนตามภาคเรียนต่างๆ ในระดับชั้นต่างๆในช่วงชั้นนั้นๆ โดยวางแผนให้นักเรียนได้เรียนรู้และบรรลุวัตถุประสงค์ตามตัวชี้วัดครบทุกข้อเมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้นเป็นสำคัญ

ตอนที่ ๑ ศาสนา คุณธรรม จริยธรรม

มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางฯ

ส ๑.๑ รู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ และศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักจริยธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
<p>๑. บอกวิธีทำความดีที่ตนทำได้ในชีวิตประจำวัน และผลที่ตามมา</p> <p>๒. ภาควินิจฉัยใจในการทำความดีของตนเอง และบุคคลรอบตัว เช่น พ่อแม่ เพื่อน ครู คนในชุมชนฯลฯ</p> <p>๓. เข้าร่วมศาสนาพิธีต่างๆ อย่างมีมารยาท</p>	<p>๑. อธิบายหลักธรรม และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ หรือ หลักคุณธรรมจริยธรรม เพื่อการพัฒนาตนเองและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒. ภาควินิจฉัยใจในการทำความดีของตนเอง และชื่นชมการทำความดีของบุคคลในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และระดับประเทศ ตามหลักศาสนาที่ตนนับถือหรือหลักคุณธรรมจริยธรรม พร้อมทั้งบอกแนวปฏิบัติในการดำเนินชีวิต</p> <p>๓. วิเคราะห์ความสำคัญของพุทธศาสนาและศาสนาที่ตนนับถือ ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมและหลักในการพัฒนาชาติไทย</p> <p>๔. อธิบายลักษณะสำคัญของศาสนพิธีพิธีกรรมต่างๆ ในประเทศไทย และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อต้องเข้าร่วมพิธี</p>	<p>๑. วิเคราะห์ความสำคัญของพุทธศาสนาและศาสนาที่ตนนับถือหรือ หลักคุณธรรมจริยธรรม ที่มีต่อสภาพแวดล้อมในสังคมไทย การพัฒนาตนเองและครอบครัวตลอดจนในฐานะที่เป็นรากฐานของวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติและมรดกของชาติ ที่ช่วยสร้างสรรค์ความเจริญและความสงบสุขแก่โลก</p> <p>๒. อภิปรายความสัมพันธ์ระหว่างพุทธศาสนาศาสนาที่ตนนับถือ หรือ หลักคุณธรรมจริยธรรมกับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาอย่างยั่งยืน</p> <p>๓. วิเคราะห์การพัฒนาศรัทธาและปัญญาที่ถูกต้องในพุทธศาสนา หรือแนวคิดของศาสนาที่ตนนับถือ และการปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางศาสนาหรือคุณธรรมจริยธรรมเพื่อการดำรงตนอย่างเหมาะสมในกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข</p> <p>๔. วิเคราะห์ความแตกต่าง และยอมรับวิถีการดำเนินชีวิตของศาสนิกชนในศาสนาอื่นๆ</p> <p>๕. วิเคราะห์หลักธรรมสำคัญของศาสนาต่างๆ ในการอยู่ร่วมกันกับบุคคลในศาสนาอื่นๆอย่างสันติสุข และส่งเสริมสนับสนุนให้บุคคลอื่นเห็นความสำคัญของการทำความดีต่อกัน</p>

ตอนที่ ๒ ภูมิศาสตร์ไทย ประวัติศาสตร์ไทย และหน้าที่พลเมืองของประเทศไทย

ก. ภูมิศาสตร์ไทย

มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางฯ

มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสภาพแวดล้อมทางกายภาพของประเทศไทยที่ก่อให้เกิด การสร้างสรรค์วัฒนธรรม มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
<p>๑. บอก เล่า เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมทาง กายภาพรอบตัว โดยเฉพาะสัตว์และ พืชในท้องถิ่น</p> <p>๒. บอก เล่า เกี่ยวกับ อาชีพของคนในชุมชน หรือสิ่งรอบตัว และความเกี่ยวข้อง ระหว่างอาชีพดังกล่าว กับตนเอง</p> <p>๓. พูดคุยเกี่ยวกับ ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ ตนและครอบครัวของ ตนประสบและร่วม แสดงความเห็น เกี่ยวกับวิธีแก้ปัญหา</p>	<p>๑. อธิบายเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติในประเทศไทย ได้แก่ สัตว์และพืช แร่ธาตุ ภูมิทัศน์ ฯลฯ</p> <p>๒. ระบุลักษณะสำคัญทาง กายภาพและสภาพภูมิศาสตร์ของ จังหวัดตนเอง ภูมิภาค และ ประเทศไทยและความสัมพันธ์กับ การประกอบอาชีพและการ ดำเนินชีวิต</p> <p>๓. อธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาพ ธรรมชาติในระดับจังหวัด ระดับ ภูมิภาค หรือระดับประเทศไทย จากอดีตถึงปัจจุบัน และผลที่ เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงนั้น นำเสนอตัวอย่างที่สะท้อนให้เห็น ผลจากการทำลายสภาพแวดล้อม และเสนอแนะในการรักษา สภาพแวดล้อม ในระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค หรือระดับประเทศ</p>	<p>๑. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ ระหว่างมนุษย์กับ สภาพแวดล้อมทางกายภาพของประเทศไทยในแง่มุมต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ ระหว่างลักษณะทางกายภาพและสังคมของ ประเทศไทย กับประเทศเพื่อนบ้าน ประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน หรือ ประเทศในทวีปเอเชีย เป็นต้น</p> <p>๒. วิเคราะห์ปัจจัยและ/หรืออิทธิพลของ สภาพภูมิศาสตร์ต่อการดำเนินชีวิตใน ประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง เช่น อิทธิพลของสภาพภูมิศาสตร์ซึ่งทำให้เกิด ปัญหาทางกายภาพหรือภัยพิบัติทาง ธรรมชาติในประเทศไทย หรือภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้, ปัจจัยทางกายภาพและ สังคม ที่มีผลต่อการเคลื่อนไหวของความคิด เทคโนโลยี สินค้า และประชากรในทวีป เอเชีย เป็นต้น</p> <p>๓. วิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไข ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิศาสตร์ของ ประเทศไทย เช่น สาเหตุและแนวทาง ป้องกันภัยธรรมชาติและ การระงับภัยที่ เกิดขึ้นในประเทศไทยและทวีปเอเชียรวมถึง ความร่วมมือของประเทศต่างๆ ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติของทวีปเอเชีย,</p>

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
		สถานการณ์และวิกฤตการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยและโลก, มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา บทบาทขององค์การและการประสานความร่วมมือทั้งในประเทศไทยและนอกประเทศเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นต้น
	๔. บอก อธิบาย เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างทางกายภาพ ทางสังคม และวัฒนธรรมระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกในกลุ่มอาเซียน	๔. มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และการดำเนินชีวิตตามแนวทางการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ข. ประวัติศาสตร์ไทย

มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางฯ

ส ๔.๒ เข้าใจพัฒนาการของสังคมในท้องถิ่น ชุมชน ภูมิภาคและชาติไทยจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญ และสามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

ส ๔.๓ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรัก ความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
๑. บอกสัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย อาทิ ธงชาติไทย และปฏิบัติตนได้ถูกต้อง ๒. บอกความ	๑. อธิบายความหมาย และความสำคัญของสัญลักษณ์สำคัญของชาติไทย และปฏิบัติตนได้ถูกต้อง ๒. อธิบายพัฒนาการของอาณาจักรสมัยสุโขทัย อโยธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ และปัจจัยที่ส่งเสริม	๑. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆกับความเปลี่ยนแปลงในยุคสมัยต่างๆของชาติไทย เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างอาณาจักรต่างๆในยุคสุโขทัย ยุคออยุธยา ยุคธนบุรี หรือยุครัตนโกสินทร์, ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมั่นคงและความเจริญรุ่งเรืองของ

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
<p>แตกต่างในเรื่องต่างๆในชีวิตประจำวัน เช่น การเล่น อาหาร เสื้อผ้า ฯลฯ เมื่อพ่อแม่หรือปู่ย่าตายายยังเด็กกับในปัจจุบัน</p>	<p>ความเจริญรุ่งเรืองเรื่องด้านต่างๆ โดยสังเขป</p> <p>๓. ตระหนัก เห็นคุณค่า และแสดงออกถึงความซาบซึ้ง ในบทบาทของพระมหากษัตริย์ในฐานะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาในแต่ละยุคสมัย ทั้งสมัยสุโขทัย อยุธยา รัตนโกสินทร์</p> <p>๔. อธิบายภูมิปัญญาไทยที่สำคัญ สมัยสุโขทัย อยุธยา รัตนโกสินทร์ที่น่าภาคภูมิใจและควรค่าแก่การอนุรักษ์</p> <p>๕. บอกประวัติและผลงานของบุคคลสำคัญสมัยสุโขทัย อยุธยา รัตนโกสินทร์</p>	<p>อาณาจักรยุคต่างๆ, ความสัมพันธ์และอิทธิพลที่มีต่อกันระหว่างอาณาจักรไทย (สยาม) และอาณาจักรเพื่อนบ้านเป็นต้น</p> <p>๒. วิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์หรือความเปลี่ยนแปลงสำคัญของชาติไทย และผลกระทบที่ไทยได้รับจากความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น อิทธิพลของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย ในยุคสมัยต่างๆ ทั้งยุคสุโขทัย ยุคอยุธยา ยุครัตนโกสินทร์ที่มีต่อสังคมไทยในปัจจุบัน, เหตุการณ์สำคัญต่างๆที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของไทย เข้าสู่สมัยปัจจุบัน, ผลกระทบของเหตุการณ์สำคัญในโลก เช่น การขยายอิทธิพลของประเทศในยุโรปไปยังทวีปเอเชีย สงครามโลก การปฏิวัติอุตสาหกรรม ฯลฯ ที่มีผลต่อสังคมไทยในด้านต่างๆ, ปัจจัยที่ส่งเสริมการสร้างสรรค์ภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรมไทย ซึ่งมีผลต่อสังคมไทยในยุคปัจจุบันเป็นต้น</p> <p>๓. วิเคราะห์และถ่ายทอดความซาบซึ้งในรูปแบบต่างๆ เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ บทบาทและพระปรีชาญาณของพระมหากษัตริย์ไทยและพระราชวงศ์ เช่น สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระยาดำรงราชานุภาพ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ พระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ เป็นต้น ในการสร้างความเจริญรุ่งเรือง และการแก้ปัญหาวิกฤติการณ์ต่างๆของไทย</p> <p>๔. วิเคราะห์ผลงานของบุคคลสำคัญ ทั้ง</p>

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
		ชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีส่วน สร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย และ ประวัติศาสตร์ไทย ๕. วางแผนกำหนดแนวทาง และมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ภูมิปัญญาไทยและวัฒนธรรม ไทย

ค. หน้าที่พลเมือง

มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางฯ

ส ๒.๒ เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการ

ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุข

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
๑. อยู่ร่วมกันโดย ปฏิบัติตามข้อตกลง ร่วมกันของชั้นเรียน และมีความเป็นมิตร ต่อกัน	๑. ใช้วิธีการแบบ ประชาธิปไตยในการพิจารณา ตัดสินใจร่วมกันและ ดำเนินการในเรื่องต่างๆในชั้น เรียน	๑. ศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่นำเชื่อถือหลายแหล่งร่วมกัน วิเคราะห์ อภิปราย และเสนอแนะแนวทางแก้ปัญหาเกี่ยวกับแง่มุม ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองของประเทศไทย เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน กระบวนการในการตรากฎหมาย กระบวนการเลือกตั้ง การนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองที่มี ผลกระทบต่อสังคมไทยสมัยปัจจุบัน เป็นต้น
๒. แสดงออกถึงความ ภาคภูมิใจในความเป็น คนไทยและมีมารยาท เรียบร้อยเหมาะสมกับวัย	๒. แสดงออกถึงความ ภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย และผสมผสานคุณลักษณะที่ดี งามของวัฒนธรรมไทยและ วัฒนธรรมอื่นๆที่เรียนรู้จาก การมีปฏิสัมพันธ์ ในสังคม นานาชาติ	๒. แสดงออกถึงความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทยและ ผสมผสานคุณลักษณะที่ดีงามของวัฒนธรรมไทยและ วัฒนธรรมอื่นๆที่เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์ ในสังคม นานาชาติ
๓. พுகุญ เล่า หรือ แสดงความซาบซึ้งใน พระราชกรณียกิจ ของพระมหากษัตริย์ ด้วย วิธีต่างๆ เช่น เขียนข้อความ วาด ภาพ เป็นต้น	๓. เปรียบเทียบโครงสร้าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว และในโรงเรียน สิทธิหน้าที่ ของสมาชิก และสิ่งที่จะช่วยให้ การอยู่ร่วมกันเป็นไปด้วยดี	๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบในแง่มุมต่างๆระหว่างการเมือง การปกครองของไทยกับประเทศอื่นๆ เช่น ระบบ การเมืองการปกครองของประเทศต่างๆในกลุ่มอาเซียน กระบวนการเลือกตั้ง การตรวจสอบการทุจริต ปัญหา การเมืองที่สำคัญในประเทศ เป็นต้น
		๔. เสนอแนวทางทางการเมืองการปกครองที่นำไปสู่

ตัวชี้วัดช่วงชั้น

การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
	<p>กับโครงสร้างการปกครองของประเทศไทย ทั้งส่วนกลางและการปกครองส่วนท้องถิ่น สิทธิหน้าที่ของแต่ละฝ่าย และสิ่งที่ช่วยให้ประเทศไทยมีความร่มเย็นและเจริญก้าวหน้า</p> <p>๔. อธิบายอำนาจอธิปไตย (นิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ) และความสำคัญของระบอบประชาธิปไตยต่อการพัฒนาประเทศ และอภิปรายบทบาท ความสำคัญในการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามระบอบประชาธิปไตย</p> <p>๕. ตระหนักถึงความสำคัญของสถาบันพระมหากษัตริย์ในการปกครองของประเทศไทยตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และยกตัวอย่างพระราชดำริและพระราชกรณียกิจในการแก้ปัญหาวิกฤติการณ์และการพัฒนาประเทศ</p> <p>๖. นำเสนอกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองในชีวิตประจำวัน เช่น ทะเบียนบ้าน สิทธิเด็ก กฎหมายจราจร เป็นต้น ในรูปแบบต่างๆ</p>	<p>ความเข้าใจและการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืน เช่น การปรับปรุงกระบวนการเลือกตั้ง การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐการพัฒนาคุณภาพของสื่อทางการเมือง การประสานประโยชน์ร่วมกันระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียน เป็นต้น</p> <p>๕. วิเคราะห์ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องดำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เอกลักษณ์ของสถาบันพระมหากษัตริย์ในสังคมไทย และความสัมพันธ์ระหว่างพระมหากษัตริย์ไทยกับประชาชนชาวไทย</p> <p>๖. วิเคราะห์ความเป็นกลางและจรรยาบรรณของสื่อและบุคคลฝ่ายต่างๆ ที่รายงาน หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง และเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวซึ่งสัมพันธ์กับการพัฒนาในด้านการเมืองการปกครองของไทย</p> <p>๗. วิเคราะห์สาระ ความสำคัญ และการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เช่น กฎหมายทะเบียนราษฎร กฎหมายการเกณฑ์ทหาร กฎหมายครอบครัว เป็นต้น</p>

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
	๗. แยกแยะข้อเท็จจริงกับ ความคิดเห็นที่ปรากฏในสื่อ ต่างๆเกี่ยวกับเหตุการณ์ บ้านเมือง วิเคราะห์ปัญหาที่ เกิดขึ้น และเสนอแนะ แนวทางในการแก้ปัญหา	

ตอนที่ ๓ ศิลปะ วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

ก. ศิลปะไทย

มาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางฯ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ไทย ประวัติศาสตร์ไทย และวัฒนธรรมไทย
เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

สาระที่ ๒ ดนตรี

มาตรฐาน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีไทย ประวัติศาสตร์ไทย และวัฒนธรรมไทย
เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

สาระที่ ๓ นาฏศิลป์

มาตรฐาน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ไทย ประวัติศาสตร์ไทย และวัฒนธรรมไทย
เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และภูมิปัญญาไทย

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
๑. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะไทย การเล่นของเด็กไทย และการละเล่น ที่บ้านที่จัดขึ้น ภายในและ/หรือ ภายนอกโรงเรียน ๒. พุดคุย เล่า เกี่ยวกับ ศิลปะไทย ตามประสบการณ์ที่ ได้รับ ๓. ใช้ศิลปะไทยเป็น สื่อในการถ่ายทอด	๑. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะ ไทย การเล่นของเด็กไทย และ การละเล่นที่บ้านที่จัดขึ้นภายใน และ/หรือภายนอกโรงเรียน ๒. บอกหรือระบุความรู้เกี่ยวกับ ศิลปะไทย ๓. นำศิลปะไทยมาใช้เพื่อเป็นสื่อใน การสื่อสารความรู้สึกรักนึกคิดของ ตนเอง การแสดงอัตลักษณ์ของ ตนเอง และ / หรือ การเป็นตัวแทน ของชาติไทย ในบริบทหุวัฒนธรรม ของโรงเรียนนานาชาติ ๔. นำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยาย	๑. เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะไทย และการละเล่นที่บ้านที่จัดขึ้นภายใน และ/หรือภายนอกโรงเรียน ๒. นำศิลปะไทยมาใช้เพื่อเป็นสื่อในการ สื่อสารความรู้สึกรักนึกคิดของตนเอง การ แสดงอัตลักษณ์ของตนเอง และ / หรือ การเป็นตัวแทนของชาติไทย ในบริบทหุ วัฒนธรรมของโรงเรียนนานาชาติ ๓. นำเสนอข้อมูลด้วยการบรรยายหรือ การพรรณนาเกี่ยวกับศิลปะไทย ในแง่มุม ต่างๆ ๔. อภิปราย และ/หรือ วิเคราะห์ ตลอดจนเสนอแนะการปรับปรุงพัฒนา

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
ความรู้สึกนึกคิดของตนเอง	และ / หรือ อภิปราย แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศิลปะไทย ในแง่มุมต่างๆ	เกี่ยวกับ ศิลปะไทย ในแง่มุมต่างๆ

ข. วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคมไทย

มาตรฐานการเรียนรู้ที่เพิ่มเติม

เข้าใจปัจจัยที่เป็นพื้นฐานของความเชื่อในสังคมไทย ลักษณะสำคัญของสังคมไทย ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่มา ความหมาย และความสำคัญของขนบธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยมต่างๆในสังคม

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษาปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
<p>๑. เข้าร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม หรือพิธี การเฉลิมฉลอง และกิจกรรมทางสังคม การเมืองการปกครองของไทย</p> <p>๒. พุดคุย บอกเล่า เกี่ยวกับสิ่งรอบตัวที่เป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคม</p> <p>๓. ฟังและร่วมเล่านิทานไทย เช่น นิทานพื้นบ้าน</p>	<p>๑. เข้าร่วมในกิจกรรมเกี่ยวกับ ขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม หรือพิธี การเฉลิมฉลอง และกิจกรรมทางสังคม การเมืองการปกครองของไทย</p> <p>๒. บอกความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติในชีวิต เช่น สัตว์ที่สำคัญ อาทิ กระบือ ช้าง สุนัข แมว นก เป็นต้น พืชที่สำคัญ เช่น อ้อย กล้วย มะพร้าว ฯลฯ กับค่านิยม ความเชื่อ และวิถีชีวิตของไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน</p> <p>๓. อธิบายอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ปรากฏการณ์</p>	<p>๑. เข้าร่วม และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม ประเพณี พิธีกรรม การเฉลิมฉลอง และกิจกรรมทางสังคม การเมืองการปกครองของไทย</p> <p>๒. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และปรากฏการณ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม กับความเชื่อ ค่านิยม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียมประเพณีของไทย ระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค หรือระดับชาติ เช่น สำนวน คำพังเพยของไทย ความสัมพันธ์ระหว่างน้ำหรือข้าวกับประเพณีต่างๆของไทย อิทธิพลของพุทธศาสนา ศาสนาพราหมณ์และความเชื่อเหนือธรรมชาติต่อความเชื่อ ค่านิยม และวิถีชีวิตของไทย เป็นต้น</p> <p>๓. วิเคราะห์สภาพสังคมไทยโดยคำนึงถึง</p>

ตัวชี้วัดช่วงชั้น		
การศึกษา ปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา
<p>นิทานชาดก ตำนาน เทพ นิยายไทย เป็นต้น</p>	<p>ธรรมชาติ ที่ก่อให้เกิดวิถีชีวิตและ การสร้างสรรค์วัฒนธรรม ตลอดจน การเกิดคติ ความเชื่อ ตำนาน หรือเทพ นิยายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมหรือ ปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ</p> <p>๔. ระบุหรือบอกเล่าเกี่ยวกับ ลักษณะสำคัญบางประการของ สังคมไทย วิถีชีวิต ภูมิปัญญาไทย เช่น ความสัมพันธ์แบบเครือญาติ เป็นต้น</p> <p>๕. อภิปรายบทบาทของ ชนบทรรมนิยม ประเพณีไทย ที่มี ต่อการประกอบอาชีพและการ ดำเนินชีวิตของไทยในอดีต และผล ต่อจิตใจของคนในสังคมไทยใน ปัจจุบัน</p>	<p>อิทธิพลและปัจจัยทางธรรมชาติและสังคมที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนความเป็นมาในอดีต และ เสนอแนะแนวทางการปรับปรุงพัฒนา สังคมไทยในแง่มุมต่างๆ เช่น ลักษณะนิสัยบาง ประการของคนไทยกับปัญหาสังคมในปัจจุบัน เช่น ระบบอุปถัมภ์ ความเกรงใจ ฯลฯ, สถานะของสตรีไทย, ความคล้ายคลึงและความ แตกต่างระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกอาเซียน เกี่ยวกับค่านิยมด้านการศึกษาและการทำงาน เป็นต้น</p>

**มาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาไทย
และวัฒนธรรมไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติ**
(Standards of Thai Language and Culture Competency for Non-Thai Students)

มาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาไทย Standards for Thai Competency

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings, and exchange opinions in Thai.

Levels	Level Descriptors for Listening and Speaking	Content Knowledge
5	<ol style="list-style-type: none"> 1. Show understanding of extended passages spoken at appropriate speed with little repetition by identifying the main points and supporting details in various contexts 2. Provide detailed descriptions/information with vocabulary adequate for various topics 3. Use some colloquial expressions 4. Express opinions, feelings and reasons 5. Produce extended responses or present information in a coherent, connected discourse 6. Narrate experiences or describe future plans 7. Engage and maintain conversations/participate in discussions 	<ul style="list-style-type: none"> ● Instructions, messages, dialogues, stories, news ● Compound and complex sentences ● Questions (5 WHs, how - and Y/N) ● Negative statements ● Classifiers ● Joining words ● Tone differentiation

Levels	Level Descriptors for Listening and Speaking	Content Knowledge
	8. Provide information on the phone	

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม (ต่อ)

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings, and exchange opinions in Thai.

Levels	Level Descriptors for Listening and Speaking	Content Knowledge
4	<ol style="list-style-type: none"> 1. Show understanding of extended passages spoken in familiar contexts by identifying the main points and some supporting details, or expressing personal responses 2. Ask for information and explanations, or talk about needs and wants 3. Use some colloquial expressions 4. Express opinions and feelings 5. Describe objects, events, places and people using familiar vocabulary and grammatical patterns 6. Engage in simple conversations 7. Handle basic phone situations 8. Recognize and differentiate 4- 5 tones, and that tones differentiate meanings 	<ul style="list-style-type: none"> ● Instructions, messages, dialogues, stories ● Compound sentences ● Questions (5 WHs, how - and Y/N) ● Negative statements ● Classifiers ● Conjunctions - and, but, or, because ● Tone differentiation

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก
และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม (ต่อ)

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings, and exchange opinions in Thai.

Levels	Level Descriptors for Listening and Speaking	Content Knowledge
3	<ol style="list-style-type: none"> 1. Show understanding of short spoken passages made up of familiar language by identifying the main points and expressing personal responses 2. Ask simple questions and respond with short phrases 3. Request assistance or ask permissions 4. Use some colloquial expressions 5. Express opinions or feelings with short phrases 6. Describe objects, events, places and people with short phrases supported by visual or other cues 7. Make simple telephone conversation 8. Recognize and differentiate 3 tones, and that tones differentiate meanings 	<ul style="list-style-type: none"> ● Instructions, messages, short dialogues ● Words - nouns, pronouns, verbs, adjectives, adverbs, simple classifiers ● Phrases and statements ● Negative statement ● Questions - who, what, where, when and Y/N questions ● Conjunctions - and, but, or, because ● Tone differentiation

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม (ต่อ)

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings, and exchange opinions in Thai.

Levels	Level Descriptors for Listening and Speaking	Content Knowledge
2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Show understanding of short spoken phrases or statements and questions by responding with single words or short phrases 2. Respond briefly to simple questions, provide basic information with short phrases supported by visual cues 3. Make simple requests or ask permission 4. Use some basic colloquial expressions 5. Express personal feelings with single words or short phrases 6. Recognize and differentiate 2 tones, and that tones differentiate meanings. 	<ul style="list-style-type: none"> ● Commands, instructions, requests ● Words - nouns, pronouns, verbs, simple classifiers ● Phrases and short statements ● Negative statements ● Questions about familiar contexts - who, what, where, and Y/N questions ● Conjunctions - and, but ● Tone differentiation
1	<ol style="list-style-type: none"> 1. Show understanding of simple commands, short instructions, requests, short statements and questions by responding with gestures, or with single words or short phrases 2. Respond briefly to simple questions with single words or short phrases supported by visual cues 3. Make simple requests 4. Use some basic colloquial expressions 	<ul style="list-style-type: none"> ● Simple commands, instructions, requests ● Words - nouns, pronouns, verbs ● Short phrases ● Simple statements ● Short negative statement ● Simple questions about familiar contexts- who, what, where, and Y/N questions ● Thai gestures

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม (ต่อ)

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings, and exchange opinions in Thai.

Levels	Level Descriptors for Reading and Writing	Content Knowledge
5	<ol style="list-style-type: none"> 1. Read and understand a variety of short written instructions, public signs, basic information on product labels, short paragraphs or simple stories 2. Write simple sentences, short paragraphs about familiar topics 	<ul style="list-style-type: none"> ● Phrases and sentences ● Short paragraphs ● Simple stories
4	<ol style="list-style-type: none"> 1. Read and understand short phrases and simple sentences 2. Write familiar words, phrases and simple sentences 	<ul style="list-style-type: none"> ● Simple words ● Phrases ● Short sentences
3	<ol style="list-style-type: none"> 1. Read sight words and phrases 2. Read common public signs 3. Decode simple words related to topics learned 4. Write simple words and phrases 5. Write Thai numbers 1 - 10 in order 	<ul style="list-style-type: none"> ● Thai letters ● Thai numbers ● Words and phrases ● Public signs
2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Expand knowledge of letter-sound relationship 2. Recognize common public signs 3. Begin to decode simple words 4. Copy sight words and phrases found in familiar contexts 5. Write letters of one's name and write Thai numbers 1- 5 in order 	<ul style="list-style-type: none"> ● Thai letters ● Thai numbers ● Sight words ● Public signs
1	<ol style="list-style-type: none"> 1. Recognize letter- sound relationship of student's name and Thai numbers 1 - 10 2. Copy one's name and simple sight words found in every-day contexts, and copy Thai numbers 1 – 10 	<ul style="list-style-type: none"> ● Thai letters ● Thai numbers ● Sight words

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม (ต่อ)

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings and exchange opinions in Thai.

Levels	Language Learning Topics
All levels	<ul style="list-style-type: none"> ● Basic, polite expressions ● Greeting, taking leave ● Personal information ● Classroom commands, classroom objects ● Numbers, colors, sizes ● Days and months ● Religious, national holidays, celebrations and cultural activities ● Weather and seasons ● Feelings and opinions ● Activities at school ● House, rooms, locations, and household activities ● Family and pets ● Food and drinks ● Clothing ● Shopping ● Community places ● Occupations ● Directions, traveling, and transportation ● Recreation and entertainment, sports and games ● Time reference ● Health, injury, illness ● Telephone conversation ● TV and radio programmes – news, stories, announcements, advertisements, etc.

L1.1 นักเรียนใช้ภาษาไทยสื่อสาร แลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก
และความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสม (ต่อ)

Students engage in conversations, obtain and provide information, express feelings, and exchange opinions in Thai.

Levels	Level Descriptors for the Understanding of the Relationship between Language and Culture
3 - 5	Use appropriate language according to ages, status and contexts
1 - 2	Use appropriate language and gesture with adults and peers at school

Levels	Content Knowledge
3 - 5	<ul style="list-style-type: none"> ● Pronouns and vocabulary related to social status and age
All levels	<ul style="list-style-type: none"> ● Polite ending particles ● Polite gestures ● Polite requests

มาตรฐานระดับความสามารถทางวัฒนธรรมไทย Standards for Thai Culture Competency

C1.1 นักเรียนเข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมของนักเรียน และนำความรู้ของวัฒนธรรมไทยมาใช้ปฏิบัติอย่างเหมาะสม

Students demonstrate an understanding of the similarities and differences between the Thai culture and the students' cultures, and apply themselves appropriately with the Thai cultural practices

Levels	Level Descriptors Cultural Comparisons
Stages 3 – 4 [Grades: G4 -G9 / Y5-Y10]	1. Compare and explain similarities and differences of Thai and other students' cultural practices, holidays and celebrations. 2. Follow Thai practices appropriately
Stages 1 – 4 [Grades: K1-G9/ K1-Y10]	1. Acknowledge Thai cultural practices that are different from one's own practices and respond to the Thai practices appropriately 2. Use appropriate Thai manners and gestures in the classroom, the community and religious places

Levels	Content Knowledge
All Stages	<ul style="list-style-type: none">● Thai cultural practices● Thai manners and polite gestures

C1.2 นักเรียนอธิบายความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับสังคม ศิลปวัฒนธรรม วรรณกรรม และขนบธรรมเนียม ประเพณีไทยทั้งในส่วนกลางและภูมิภาคโดยใช้ภาษาอังกฤษหรือภาษาหลักของโรงเรียนเป็นสื่อในการ อธิบาย และมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยได้อย่างเหมาะสม

Students use English or the school primary language to communicate their knowledge and understanding of Thai culture, Thai society, Thai literature, Thai traditional practices in different regions, and participate in Thai cultural activities appropriately.

Levels	Level Descriptors for Cultural Knowledge and Practices
Stage 4 [Grades: G7-9 / Y8 – Y10]	<ol style="list-style-type: none"> 1. Explain knowledge of Thai cultural events, cultural practices, products , geographical features and Thai literature in different regions 2. Recognize and understand the roles and responsibilities of the King and the Queen of Thailand
Stages 3 – 4 [Grades: 4 – 6/ Y 5 – Y10]	<ol style="list-style-type: none"> 1. Recognize and understand the meaning of the symbols representing the three primary national institutions 2. Describe Thai cultural practices, products, geographical features and literature in different regions
Stages 1 – 4 [Grades: K1 – G 9/ K1 – Y10]	<ol style="list-style-type: none"> 1. Know Thai greetings 2. Understand and practice Thai etiquette 3. Participate in cultural activities, Thai holidays and celebrations/show respect to religious activities 4. Know geographical features, products and Thai literature of provinces related to the school trips/know the province one lives in 5. Understand the importance of Thai monarchs 6. Understand the meaning and show respect to the national anthem and Hymn to the King/King’s Anthem

Levels	Cultural Content Knowledge
All Stages	<p><i>Thai Monarchs</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • King Rama V • King Rama IX and Queen Sirikit • Royal family members • Hymn to the King • Symbol related to the King (Garuda, Subhannahong, Royal Barge, etc.) <p><i>Thai Nation</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Thai flag • National anthem Buddhism • Buddhist activities and religious holidays • Buddha statue • Monk’s alms bowl • Religious objects • Thai etiquettes at the temple <p><i>Thai Cultural Practices</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Thai greetings • Thai etiquettes • Thai attitudes and expressions (Seniority, Krengjai, Namjai, Maipenrai, Jaiyenyen, Thai smile) • Thai cultural events and national holidays/ celebrations • Children games/Thai sports • Regional cultures <p><i>Thai Arts</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Thai architectural structures (houses, temples) • Thai dance • Thai drama (puppetry, khon mask dance) • Thai music and musical instruments • Thai fine art (mural paintings, carvings) • Thai sculptures/Himmaphan creatures (naga, kinnaree, singh, etc.) • Krathong making

Levels	Cultural Content Knowledge
	<p><i>Thai Cultural Products</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Thai cuisine • Thai costumes and silk • Thai three-sided pillow • Thai pottery and basketry • Thai folktales • Thai khon masks • Lacquer ware • Regional products - (khantoke, kratip, etc.) • Thai vehicles(three-wheeled motorcar) <p><i>Places of Attraction</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • Grand Palace • Vimanmek Teak Palace • WatPrakaew • Wat Po • Floating market • Chatuchak market • Major provinces and geographical features in different regions

Thai Language and Culture Programme for Non-Thai students

The goal of the Thai Language and Culture Programme for non-Thai speaking students is to enable them to communicate in Thai appropriately to cultivate an understanding of, and to have good attitude toward, Thai culture. Students are expected to conduct themselves appropriately in Thai society, and show appreciation of and respect for cultural diversity.

The Thai language course for non-Thai speaking students is competency-based. The course is designed to help students to acquire a wide range of sufficient vocabulary and to develop practical language skills relevant to the students' daily lives. The course is conducted from Level 1 – Level 5, including early beginning, beginning, early intermediate, intermediate and advanced levels, depending on the individual student's language background and ability. The main emphasis of the programme is on conversational Thai. As the students advance through the course, a greater emphasis is placed on Thai basic literacy and grammar.

Active participation is encouraged to acquire fluency in conversation. Thai cultural aspects are promoted and integrated in the language lessons. English or the school primary language can be used as the medium of instruction.

The Thai culture course is conducted in accordance with the students' developmental stages. Stage 1: K1 - K3 or K1 - Year 1

Stage 2: G1 x G3 or Year 2 - Year 4

Stage 3: G4 x G6 or Year 5 - Year 7

Stage 4: G7 x G9 or Year 8 - Year 10

Course Description for Thai Language and Culture Subject

I. Thai Language for Non-Thai Students

Thai Language for Non-Thai Students - Level 1 Course Description

The emphasis in this course is placed on the acquisition of basic language skills: listening, speaking and basic vocabulary. Students learn and follow simple commands and requests. They give short statements and negative statements, and ask simple questions using polite ending particles. They use polite expressions for making requests, asking pardon and thanking people. They use appropriate pronouns and vocabulary that is appropriate for adults and peers at school.

They recognize and copy the Thai alphabet, and read and copy simple words, including nouns, pronouns and verbs related to the unit of instructions. They use polite expressions and appropriate gestures with adults.

Thai Language for Non-Thai Students - Level 2 Course Description

The emphasis is placed on the acquisition of basic language skills: listening, speaking and vocabulary development. Students learn to follow and respond to instructions. They ask Y/N questions,, and answer with phrases, short statements and negative statements using polite ending particles. They use polite expressions for making requests, asking pardon and thanking people. They use pronouns and vocabulary that are appropriate for adults and peers at school. The students are encouraged to use the target language through a variety of language activities. For reading and writing, they learn to write the letters of their own names, some Thai numbers and basic simple words. They also read and recognize common public signs. They understand and participate in cultural activities in school and outside.

They learn parts of speech, such as nouns, pronouns, verbs, adjectives, simple classifiers, prepositions and conjunctions, including and/but. They use polite gestures and ending particles. They learn to recognize two different tones.

Thai Language for Non-Thai Students - Level 3 Course Description

While the emphasis on basic language skills and vocabulary development is continued, the students' competency in the language is further developed. They engage in short dialogues, using "Wh" and "Y/N" questions, and respond with short statements/negative statements, and make oral presentations using polite ending particles. They express themselves using pronouns and vocabulary that are appropriate for social status, age and contexts. They use polite expressions for making requests, asking pardon, asking for permission and thanking people. They orally describe people, places and objects with short phrases, expressing feelings and opinions. They read sight words and public signs and write simple words, short phrases and Thai numbers.

In addition, students learn parts of speech, including nouns, pronouns, verbs, adjectives, adverbs, simple classifiers, prepositions and conjunctions, including and/but/or/because. They also learn to recognize three different tones.

Thai Language for Non-Thai Students - Level 4 Course Description

The students' competency in the language is further strengthened by engaging in simple conversations, expressing feelings and opinions, asking for information using "5Wh" and "Y/N" questions, and responding with statements or negative statements using polite ending particles. They use polite expressions for making requests, asking pardon, asking for permission and thanking people. They explain and talk about their needs and wants. They use polite gestures and appropriate language related to social status, age and contexts. They handle basic phone situations. They orally describe objects, events, places and people using familiar vocabulary. They listen to the stories and identify the main points. They read and understand short texts, and write simple sentences about the texts.

They learn parts of speech, including nouns, pronouns, verbs, adjectives, adverbs, simple classifiers, prepositions and compound sentences using conjunctions: and/but/or/because. They distinguish four to five different tones.

Thai Language for Non-Thai Students - Level 5 Course Description

This course continues the development of oral, aural, reading and writing skills. The students' competency in the language is near proficiency. They answer and provide information on the phone and use some colloquial expressions. They use polite expressions for making requests, asking pardon, asking for permission and thanking people. They use polite gestures and appropriate language related to social status, age and contexts. They identify the main points of messages, dialogues, stories and news with supporting details. They learn to describe feelings and express opinions with reasons. They participate actively in learning activities and class discussions. They provide detailed descriptions and give instructions in a logical manner. They read and understand a variety of short written instructions, public signs, basic information on product labels, short paragraphs and simple stories. They write simple sentences and short paragraphs about familiar topics. They produce extended responses and narrate experiences coherently, and use information from various sources to write a paragraph.

They learn parts of speech, including nouns, pronouns, verbs, adjectives, adverbs, classifiers, prepositions, conjunctions, transitions, and compound and complex sentences.

II. Thai Culture for Non-Thai Students

Thai Culture for Non-Thai Students - Stage 1: Grades K1 – K3/ K1 – Year 1 Course

Description

- I. Students show appropriate Thai manners at school.
- II. Students actively participate in Thai cultural activities organized by the school (WaiKhru, LoiKrathong, Songkran, and flag salute), and recognize Thai literature related to Thai cultural events.
- III. Students show respect to the symbols representing the monarchy, the King's Anthem, the Thai flag and the national anthem.
- IV. Students learn about local products and Thai folktales.

Thai Language for Non-Thai Students - Stage 2: Grades 1 – 3/ Years 2 – 4 Course

Description

- I. Students show appropriate Thai manners at school. They use appropriate introductions of self and others. They learn and talk about the “wai” for different occasions, “grab” (seniority), and appropriate greetings.
- II. Students describe Thai holidays, cultural practices and celebrations. They understand and actively participate in the Thai cultural activities organized by the school (WaiKhru, LoiKrathong, Songkran, and flag salute), and learn Thai literature related to Thai cultural events.
- III. Students show respect to the symbols representing the monarchy, the King's Anthem, the Thai flag and the national anthem.
- IV. Students acknowledge the Thai cultural practices that are different from one's own practices and respond to the Thai practices appropriately. They follow Thai etiquette and learn about “do's” and “don'ts” in Thailand.
- V. Students learn about geographical features, local products and relevant Thai folktales.

Thai Culture for Non-Thai Students - Stage 3: Grades 4 – 6/ Years 5 – 7 Course

Description

- I. Students conduct themselves appropriately at school.
- II. Students describe Thai holidays, cultural practices and celebrations. They actively participate in and understand the meaning of the cultural practices. They learn Thai literature related to Thai cultural events.
- III. Students show respect to the symbols representing the monarchy, the King's Anthem, the Thai flag and the national anthem. They can explain the meanings of the symbols of the principal institutions of Thailand: nation, religion, and kingship.
- IV. Students compare similarities and differences between Thai and students' cultural practices, holidays and celebrations, and respond to the Thai practices appropriately. They follow Thai etiquettes practice appropriate Thai manners in the classroom and show respect to seniority. They learn about “do's” and “don'ts” in Thailand.
- V. Students learn and describe geographical features, products of different regions and local Thai literature.

Thai Culture for Non-Thai Students - Stage 4: Grades 7 – 9/ Years 8 – 10 Course

Description

- I. Students conduct themselves appropriately in various social contexts.
- II. Students describe the cultural values and beliefs embedded in Thai holidays, cultural practices and celebrations. They understand and actively participate in Thai cultural activities organized by the school (WaiKhru, LoiKrathong, Songkran, and flag salute), and learn Thai literature related to Thai cultural events. They learn and understand the meaning of religious objects.

- III. Students show respect to the symbols representing the monarchy, the King's Anthem, the Thai flag and the national anthem. They can explain the meanings of the symbols of the principal institutions of Thailand: nation, religion, and kingship.
- IV. Students learn and understand the roles and responsibilities of the King and Queen of Thailand.
- V. Students explain similarities and differences between traditional Thai practices and folktales with the students' own traditional practices and folktales.
- VI. Students describe similarities and differences in social values, including "do's" and "don'ts" in Thailand and those of their own countries.